SUFOI
Skandinavisk UFO Information

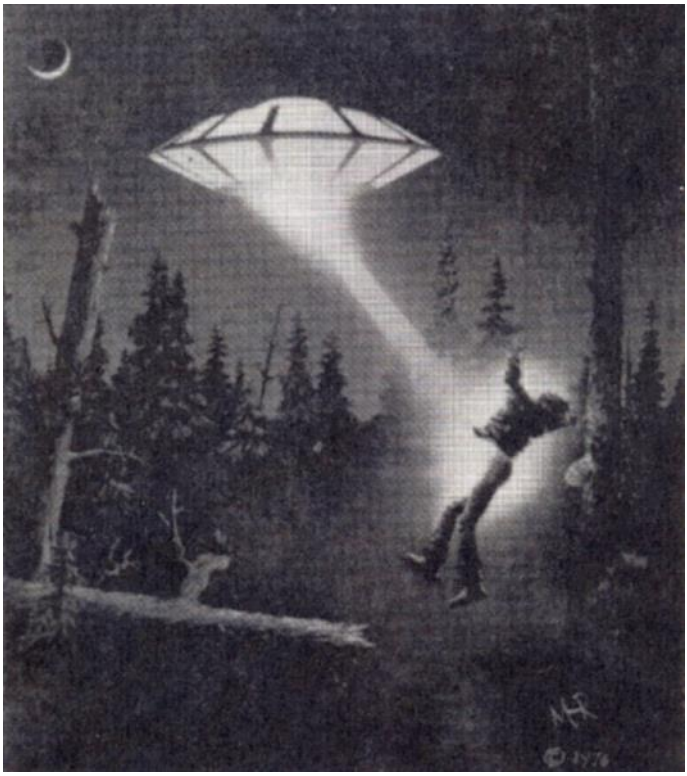

Bortført

Travis Walton sagen

Kim Møller Hansen

Bortført

Travis Walton sagen 5.11.1975

Ved Kim Møller Hansen

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen
Lay-out: Henrik Pedersen

Forsideillustration: Tegning lavet af vidnet Mike Rogers. Travis Walton rammes af en grønblå lysstråle fra et uidentificeret flyvende objekt.

Udgivet af : Skandinavisk UFO Information
Postboks 95
6200 Aabenraa

Trykt i Albertslund, Danmark.

1. udgave, marts 1983.

ISBN 87 87628 14 7

Copyright: Skandinavisk UFO Information, 1983.

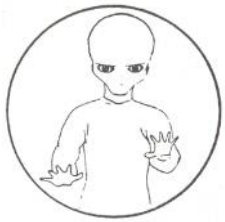

Indhold

Forord ……...…… 5

Kapitel 1 - Bortført pr. UFO! ……..……. 8
Kort over Arizona - Tavle 1 …… 11
Slagsmålet begynder …… 15
Normal personlighedsopbygning ……. 16
Polygraftests den 7. februar …… 17
Travis' mor testes ……. 19
APROs konklusion ……...… 21
Billeder - Tavle 2 ……...…….…… 22
Billeder - Tavle 3 …… 23

Kapitel 2 - Afsløringer …….. 24

Efterskrift …….. 43

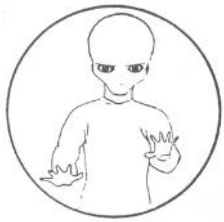

Forord

Om morgenen den 6. november 1975 blev indbyggerne i Arizona, USA, opskræmt, ved nyheden om at en ung skovarbejder ved navn Travis Walton aftenen før var sporløst forsvundet for øjnene af sine arbejdskammerater efter at være blevet ramt af en lysstråle fra en UFO. Fem dage efter sin mystiske forsvinden dukkede Travis Walton op på en øde landevej - chokeret, langskægget, sulten, tørstig og 5,5 kg lettere... Nej, dette er ikke et resume af en ny Spielberg-film, men fra virkelighedens verden anno 1975. Det påstår Travis Walton, hans familie og arbejdskammerater.

Waltons historie støttes også 100 % af ufo-organisationen APRO *(Aerial Phenomena Research Organisation).*

APRO blev dannet i 1952 og er således verdens ældste ufo-organisation. APRO har hjemsted i Tucson i staten Arizona, hvor den ledes af stifterne Jim og Coral Lorenzen. Siden 1957 har APRO arbejdet for at få tilknyttet videnskabelige konsulenter til udforskning af konkrete ufo-hændelser og ufo-fænomenet som helhed. I dag består det rådgivende panel af 42 videnskabsmænd inden for biologi, medicin, fysik og de humanistiske videnskaber. APRO's medlemstal var i 1972 2.700, hvoraf omkring 10 % er bosiddende uden for USA.

APRO blev umiddelbart efter Travis Waltons tilbagevenden den 11. november involveret i sagen. Jim Lorenzen og Raymond Jordan interviewede personligt alle de implicerede, fik den medtagne Travis under medicinsk behandling, ligesom sagens hovedpersoner blev underkastet en po1ygraf-test på APRO's foranledning.

Undersøgelsesresultaterne blev løbende offentliggjort i tidsskriftet *"The A.P.R.O. Bulletin"* og modtaget med kyshånd både i og uden for amerikanske ufo -kredse, hvor bortførelsesberetninger ikke er noget ukendt fænomen. APRO's mange år på bagen og dermed store erfaring samt kontakten med mange videnskabelige konsulenter har medført, at organisationen nyder stor anseelse i vide kredse. Travis Waltons historie og APRO's undersøgelsesresultater blev derfor i det store og hele slugt råt.

Den første mistanke, om at alt i sagen måske ikke nødvendigvis var i overensstemmelse med sandheden, burde have vist sig, da det blev klart, at APRO og avisen "National Enquirer" samarbejdede økonomisk. Nogle af APRO's undersøgelser (polygraf-tests og medicinske tests) blev financieret af "National Enquirer", der til gengæld kunne præsenterer sine læsere for en lækkerbisken af en ufo-historie.

Og det er netop de vilde historier ”National Enquirer” har specialiseret sig i. Avisen er blevet kaldt USA's største sladderavis. Efterforskning af avisens artikler har vist, at personer, titler, steder osv. ofte er opdigtede, ligesom kilderne er ukendte. På trods af dette sælges avisen hver uge i et kæmpeoplag, og visse ufo-tidsskrifter bringer desværre stadig mange artikler af tvivlsom karakter fra ”National Enquirer”.

Pengenød har *”National Enquirer”* ikke. Hvert år kårer et panel, *”Blue Ribbon”,* bestående af ufo-forskere udvalgt af avisen, årets ufo-beretning med en pris på 5.000$. I 1973 tilfaldt pengene kaptajn Lawrence Coyne og det øvrige mandskab i en militærhelikopter, der den 18. oktober 1973 var ved at kollidere med en formodet ufo. Derudover har *”National Enquirer”* udsat 1.000.000$ for det *”positive bevis for at ufoer kommer fra det ydre rum og ikke er et naturligt fænomen”*... Dette kan jo nok i sig selv få mange mennesker motiveret til at berette om deres møde med fremmede intelligensvæsner.

Travis WaIton-sagen blev hurtigt, som efterforskningen skred fremad, en varm kartoffel og årsag til splid mellem ufo-organisationer. Ufo-organisationen Ground Saucer Watch (GSW) kendt for sine computeranalyser af formodede ufo-fotos - var med i efterforskningsarbejdet fra første færd, men bakkede hurtigt ud, da man mente, at sagen var svindel.

Sagen blev ikke mindre varm, efter at ufo-skeptikeren Philip J. Klass i juli 1976 offentliggjorde en 17 sider lang rapport, hvori han på grundlag af sin egen efterforskning (hovedsageligt bestående af telefoninterviews) konkluderer, at sag en er svindel!

Philip J. Klass (f. 1919) har tidligere været ingeniør ved General Electric og er i dag redaktør på tidsskriftet ”*Aviation Week & Space Technology”.* Han har efter manges opfattelse overtaget afdøde professor Donald H. Menzel's rolle som verdens førende ufo-skeptiker. ALLE ufo-rapporter kan efter Klass’ mening forklares, og han sammenligner troen på ikke-jordiske besøg med små børns tro på julemanden. Men ufo-problematikken optager ham tilsyneladende alligevel en del, idet han har skrevet bøgerne *”UFOs Identified”* (1968) og *”UFOs Explained”* (1974), hvor han fremlægger sine teorier til mulig forklaring af berømte ufo-tilfælde. Desuden er han formand for ”UFO-Komiteen” under *Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal.*

Philip Klass' holdning til ufo-observatørerne - angrebene på ufo-observatørernes personlighed og troværdighed - virker umiddelbart usympatisk og frastødende, men bliver lidt mere forståelig, når man ihukommer den temmelig overspændte og sekteriske atmosfære, der ofte præger den amerikanske ufo-scene.

Kapitel 1 i denne bog omhandler APRO’s version af Travis Walton sagen, således som den er blevet fremlagt i *”The A.P.R.O. Bulletin”.*

Bogens kapitel 2 er en oversættelse af Philip J. Klass’ rapport fra 1976. Rapporten indeholder Klass’ foreløbige efterforskning i sagen. Efter udarbejdelsen af denne rapport har Klass brugt mange måneder til videre undersøgelser, der yder-

ligere viser, at hændelsen er et planlagt svindelnummer.

Disse nye oplysninger vil blive offentliggjort i Klass' nye bog med arbejdstitlen *"UFOs: The Public Deceived,"* der udkommer i 1983 på Prometheus Books.

Kim Møller Hansen
Skandinavisk UFO Information
Slagelse, januar 1983.

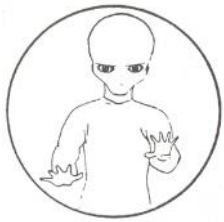

Kapitel 1

Bortført pr. UFO

Den 5. november ca. kl. 18.15 kørte Michael Rogers i sin 1964-mandskabsvogn hen ad en ujævn skovvej i området, der hedder Apache-Sitgreaves National Park, ca. 23 km syd for Heber, Arizona. Rogers og hans hold havde arbejdet med maskinsave hele dagen med at udtynde skov og stable kvas for senere afbrænding. Mandskabet var ansat ved U. S. Skov Service og bestod af: Michael Rogers (28 år), Travis Walton 22 år), Ken Peterson (25 år), Dwayne Smith (19 år), Allen Dalis (21 år), John Goulette (21 år) og Steve Pierce.

Efter at have forladt det område, de havde arbejdet i, var de kun kørt et par hundrede meter, da Dalis opdagede en gullig gløden foran og til højre for dem gennem en tæt beplantning af fyrretræer. Travis, som sad til højre på forsædet med Peterson mellem sig og Rogers, forklarede senere, at han først troede, det var solnedgangen, indtil han blev klar over, det var i nordvest.

Vejen snoede sig op ad bakken, og lastbilen fortsatte med at bumpe ind i den højredrejende kurve med en fart pa ca. 8 km/t, indtil de kom til en lysning, hvor de på meget nær hold blev vidner til et forbløffende syn. Ca. 23-27 meter til højre for dem svævede et glødende objekt lydløst omkring 4,5-6 meter over en brændestabel. Objektet syntes at have nogenlunde samme størrelse som bunken og omkring 2,5 meter i højden. Objektet glødede og var ligesom inddelt i felter eller paneler. Panelerne glødede med en blød, gylden farve ligesom varmt metal. Tremmerne glødede ikke, men havde en mat sølvfarve. Øverst på objektet var der en hvid kuppel, som kun lige akkurat var synlig for skovhuggerne. Generelt beskrevet var genstandens udseende som to stegepander sat sammen kant mod kant med en lille kuppel på toppen, og skæret fra objektet oplyste området svagt.

Da skovhuggerne havde fået øje på objektet, råbte Travis Walton til Rogers, at han skulle standse, og uden at vente på at lastbilen holdt helt stille, åbnede Travis døren, sprang ud og gik hurtigt hen mod objektet og standsede ved brændestablen.

Rogers, der kørte vognen og ikke var i stand til at se, hvad de andre så, standsede motoren. Mens Walton gik hen imod objektet, hørte de andre i lastvognen en beep'ende lyd, som lød som advarselssummeren i passagerkabinen i et rutefly. Da Travis stod og kiggede op på objektet, hørte mændene en støj, som en af dem beskrev lød som når *"en generator starter"*. Rogers omtalte også yderligere rumlende lyde. I mellemtiden begyndte objektet at svinge eller rokke omkring sin lodrette akse.

Travis stod lige under objektet i adskillige sekunder. Netop som han ville tage

et skridt for at gå til højre rundt om stablen, ramte en smal, funklende, grønblå lysstråle Travis enten i hovedet eller i brystet! Et strålende klart lysglimt omgav hans krop. Ikke en lyd hørtes. Lysglimtet puffede Travis omkring 30 cm bagud og op i luften med udstrakte arme og hovedet tilbagebøjet. Rogers, som så til den anden side, mens han startede motoren, opfattede genskinnet af lysglimtet på den anden side af vejen og kiggede tilbage lige tids nok til at se Walton oppe i luften. Rædselsslagne skyndte Rogers og de andre mænd sig bort fra stedet. Faktisk så kun en mand Walton ramme jorden. Hele hændelsen varede mindre end et minut.

Ca. 500 meter længere henne ad vejen standsede de for at bedømme situationen. I retningen, de kom fra, så Rogers nu gennem træerne et lys, der hævede sig og med lynets fart for mod nordøst. Så besluttede mændene sig til at tage tilbage til stedet, men de fandt hverken spor af objektet eller Travis Walton.

Derpå satte de kurs mod byen Heber, og kl. 19.35 underrettedes vicesherif Chuck Allison i Navajo County-området. Allison beskrev senere mændene som værende yderst oprevne - *ja*, en af dem græd endog. Han sagde, at hvis de havde talt usandt, så var de *"pokkers gode skuespillere"*. Omkring kl. 21.30 ankom så sheriffens mandskab til stedet. Tre af vidnerne nægtede at tage tilbage. Man fandt hverken spor af Walton eller UFO'en den nat.

En eftersøgning blev sat i gang torsdag den 6. november. 40-50 mand gennemsøgte et område på omkring 4 kilometer i radius. Der var stadig intet spor af Travis Walton. Eftersøgningen blev afblæst torsdag eftermiddag, og en meddelelse om en savnet person blev udsendt fredag. En ny eftersøgning blev foranstaltet lørdag og søndag med anvendelse af helikopter, idet man koncentrerede sig om "yderkanten" af området mellem ca. 400 og 1600 meter syd for begivenhedsstedet, men der var stadig intet spor af Walton.

Torsdag blev der snakket om, at det var *"en muggen affære"*, et *"svindelnummer"*, hvorefter Duane Waltan, Travis' bror, foreslog alle mulige tests, herunder en polygraf-test. (En polygraf er et apparat til optegnelse af vene- og arteriepuls, nogle gange brugt som en slags løgnedetektor o.a.) Glen Flake fra politistationen anmodede om en polygraf-undersøgelse. Alle seks vidner meldte sig frivilligt, da de blev bedt om det.

Mandag den 10. november blev testen foretaget af polygrafekspert Cy Gilson i Holbrook. C.E. Gilson, Arizonas Kontor for Offentlig Sikkerhed, afleverede til sherif Gillespie en rapport, som her gengives:

"Kære sheriff Gillespie.

Den 10. november 1975 blev der foretaget en polygraf-undersøgelse af John E. Goulette, Dwayne D. Smith, Kenneth E. Peterson, Michael H. Rogers, Jeff S. Pierce og Allen M. Dalis.

Formålet med denne undersøgelse var at finde ud af, om en eller flere af de ovennævnte personer med forsæt prøvede at skjule en kriminel handling, dvs.

overfald og/eller mord med Travis Walton som offer.

De relevante spørgsmål og svar er som følger:

(1) Påførte De Travis Walton nogen alvorlig fysisk skade sidste onsdag eftermiddag?

(2) Ved De, om Travis Walton blev fysisk såret af et eller andet medlem af Deres arbejdshold i onsdags?

(3) Ved De, om Travis Waltons legeme er begravet eller skjult et eller andet sted i Turkey Springs-området?

(4) Fortalte De sandheden om, at De faktisk havde set en UFO sidste onsdag, da Travis Walton forsvandt?

Hver af de seks mænd svarede 'nej' til spørgsmål 1, 2 og 3, og de svarede alle 'ja' til spørgsmål 4. Testresultaterne var utvetydige.

På grundlag af polygraf-kurverne er undersøgeren af den opfattelse, at Goulette, Smith, Peterson, Rogers og Pierce var sandfærdige, da de besvarede spørgsmålene.

Disse polygraf-undersøgelser beviser, at disse fem mænd virkelig så et eller andet objekt, som de mener er en UFO, og at Travis Walton hverken blev skadet eller myrdet af nogen af disse mænd den pågældende onsdag, den 5. november 1975. Hvis en virkelig UFO ikke eksisterede, og UFO'en er et menneskelavet svindelnummer, havde fem af disse mænd intet kendskab dertil på forhånd. Der kan ikke siges noget bestemt i så henseende, hvad angår den sjette mand, hvis testresultater ikke var klare.

De opnåede diagrammer vil blive taget i forvaring i Kontoret for Offentlig Sikkerheds polygraf-afdeling."

C.E. Gilson
Polygraf-undersøger
Dep. of Public Security

Fem af mændene bestod prøven, den 6. prøve blev erklæret "resultatløs". Gilson var af den opfattelse, at Dalis måske ikke havde set hele optrinnet. Der er ikke nogen tvivl om, at mændene i det mindste troede, de havde set det, de sagde de så. Gilson anser det for udelukket, at så mange forsøgspersoner kan bestå prøven, hvis de lyver.

APRO's lokale medarbejder, Raymond Jordan, udspurgte hver af mændene og Rogers på selve stedet, hvor begivenheden fandt sted. Alle var enige om de fundamentale detaljer. Men Rogers, som blev udspurgt lørdag den 8. november, var synlig rystet, især da han beskrev lynglimtet, som havde ramt Walton - der havde været hans ven gennem næsten 7 år.

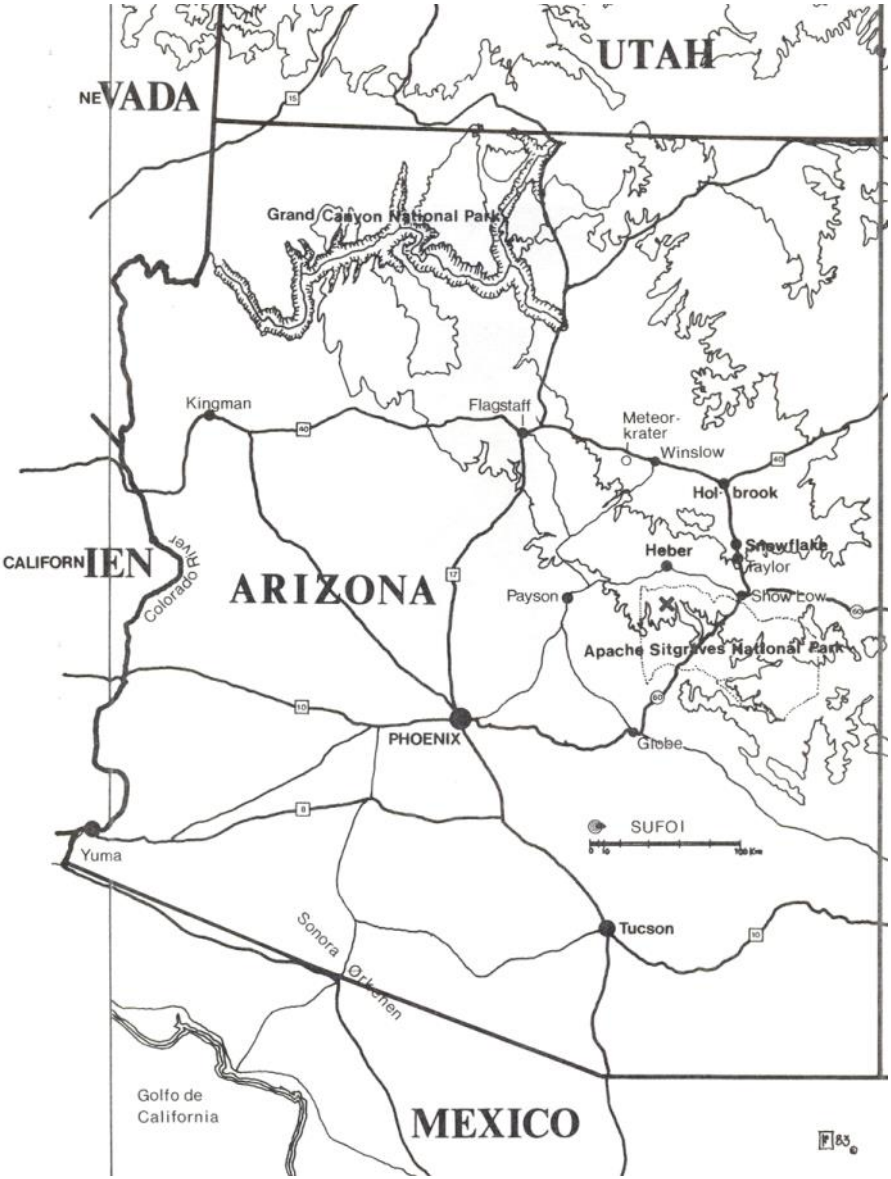
UTAH
NEVADA
Grand Canyon National Park
Kingman
Flagstaff
Meteor-
krater
Winslow
Holbrook
Snowflake
Taylor
Heber
CALIFORNIEN
Colorado River
ARIZONA
Payson
Show Low
Apache Sitgraves National Park
PHOENIX
Globe
SUFOI
Yuma
Tucson
Sonora
Golfo de
California
MEXICO

Tavle 1

På observationsaftenen var himlen klar og mørk med et rødt skær i vest efter solnedgangen. Objektet blev set i nordvest for iagttagerne. Månen tegnede sig som et tyndt segl højt på himlen.

Der blev ikke fundet fysiske spor (aftryk af landingsstel, brækkede grene - usædvanlige fodspor) på stedet. Mr. Jordan ankom til hændelsesstedet tidligt lørdag eftermiddag. Mange eftersøgere og andre havde da allerede trampet rundt i området. Der blev ikke bemærket nogen elektromagnetisk forstyrrelse på mandskabsvognen, mens observationen fandt sted.

Torsdag den 6. november blev der udført måling af radioaktivitet. Målingerne blev udført af en mand fra skovstyrelsen, der måske ikke engang undersøgte det rigtige sted på jorden. Han undersøgte hverken lastbilen eller det tøj vidnerne havde haft på under hændelsen, inden de havde været i bad og havde skiftet tøj. Manden undersøgte ganske vist Rogers' og Dalis' beskyttelseshjælme og fik et udslag, der var 4 gange så stort som baggrundsstrålingen (det dobbelte af udslaget fra et ur med selvlysende tal, der blev målt på stedet). På det tidspunkt blev han irriteret og nægtede at undersøge bilen, de andre vidner eller andre steder på jorden, som de tilstedeværende (Rogers, Dalis, Duane Walton og adskillige andre mænd og undersøgere fra skovstyrelsen) foreslog ham at gøre.

Om lørdagen var Bill Spaulding til stede på selve stedet, hvor begivenheden fandt sted. Han er forsker og har dannet sin egen gruppe (kaldet *Ground Saucer Watch),* som er hjemhørende i Phoenix, samtidig med, at han er repræsentant for *Center for UFO Studies* og *MUFON.* Fra første færd var Bill Spaulding i forbindelse med massemedierne og gav oplysninger til såvel radio, TV og pressen. Om morgenen den 11. November få minutter efter midnat ringede telefonen i Grant Neff's hjem. (Fru Neff er Travis Waltons søster). Til at begynde med var man ikke klar over, hvem der havde ringet op, fordi den opkaldende talte med svag stemme og lød utydelig og forvirret. Men efter nogle få sekunders forløb blev stemmen genkendt som værende Travis'. Han fortalte, at han stod i en telefonboks på en servicestation i Heber.

Mr. Neff og Duane Walton (Travis' broder, som havde afbrudt sit arbejde i Phoenix og var taget til Snowflake for at være med i eftersøgningen efter sin bror og var blevet der) tog til Heber, hvor de fandt Travis sammensunken på bunden af telefonboksen, - ca. 19 km fra det sted, hvor Travis var forsvundet. De tog ham ned hjem til Neff's hjem, og lidt efter lidt fik de historien ud af ham.

Travis Walton påstår, at da lyset ramte ham, følte han det, som blev han slået oven i hovedet, og da han kom til bevidsthed igen, fandt han sig selv liggende på et bord tæt under loftet, hvorfra der udgik lys. Der var anbragt noget apparatur på den nederste del af hans brystkasse. Han havde meget udtalte smerter i kroppen, især i hovedet. Rundt om ham stod tre væsener, alle hen ved 1,50 meter høje. De havde store øjne, var skaldede og havde små næser, munde og ører. Travis sagde, de mindede ham om menneskefostre. De bar alle løstsiddende orange kedeldragter. Luften i værelset føltes tung og fugtig, og han havde besvær med at trække vejret. Han blev grebet af panik over sin situation og de sære skabninger, slog

apparaturet væk fra brystet og langede ud efter væsenerne. Væsenerne syntes ikke at blive foruroligede over hans reaktion, men forlod blot værelset og gik til højre ud i gangen.

Han fortalte videre, at han så gik gennem døren og drejede til venstre ned ad gangen og ind i et andet værelse, hvor der stod en stol med trykknapper på armlænene, og væggen syntes at være gennemsigtig, fordi han kunne se noget, han antog for at være stjerner. Han satte sig i stolen, hvor der var et håndtag på venstre side, der fik stjernerne til at bevæge sig; knapperne på højre side fik nogle små punkterede linier til at bevæge sig på en skærm, anbragt på stolens højre armlæn.

Kort derefter, fortalte Travis, kom en mand iført en blå klædning og en gennemsigtig hjelm ind i værelset og opfordrede ham med håndbevægelser til at følge efter sig. Han smilede, men besvarede ikke Travis' spørgsmål eller forsøg på at få en samtale i gang. Han ledsagede Travis ud af fartøjet gennem en "luftsluse" og ned ad en rampe. Her var der mere oplyst, luften føltes frisk, og han kunne trække vejret normalt. Han så nu, at han befandt sig i et stort indelukke og så flere diskosformede objekter parkeret der; nogle af dem havde en glat, metallisk overflade.

Hans ledsager førte ham ind i en slags "hangar", hvor han traf yderligere 3 "mennesker" (en kvinde og to mænd). De lignede hinanden på en prik, som var de af samme familie. De var iført blå klædninger, men havde ingen hjelme. "Mennesket" med hjelmen, ham der havde ført ham ind i dette fartøj, fortsatte sin gang og gik blot igennem det og ud, uden at fjerne hjelmen.

Netop nu blev noget, der mindede om en iltmaske, lagt over Travis' ansigt, og han mistede bevidstheden.

Da han kom til sig selv igen, fandt han sig selv liggende på ryggen på en vej. Han kunne mærke kulden fra vejbanen og følte varmen fra et diskosformet objekt, som var i færd med at stige til vejrs over ham, samtidig med at dørene i bunden af det blev lukket, - muligvis var det et lys, der blev slukket. Han fortalte, at han kunne genkende vejen som den, der førte til Heber, han begav sig af sted mod byen, og da han var ankommet der, telefonerede han til sin søsters hjem.

Da Duane og Travis Walton sammen med Grant Neff ankom til Neff's hjem, gav Duane sin bror noget andet tøj, og puttede det han havde haft på i en taske.

Han så mager ud og vejede på badevægten 70 kg. Han er 185,5 cm høj. Han begyndte at drikke masser af vand og spise noget hytteost, men klagede derefter over kvalme. Han syntes stadig at være svag og forvirret. Senere på morgenen besluttede Duane at bringe sin bror tilbage til Phoenix og søge kyndig hjælp. Da Duane havde talt med Spaulding, mens Travis havde været forsvundet, telefonerede han nu til ham efter at være ankommet til Phoenix. Han fortalte Spaulding, at han mente, Travis havde brug for medicinsk hjælp og bad om en komplet helbredsundersøgelse. Spaulding henviste ham imidlertid til en doktor Lester Steward, en hypnoterapeut, som befandt sig i Westward Ho Hotel. De blev hos denne mand (i hans kontor) i 15-20 minutter, mens Steward i løbet af denne tid forsøgte at få fat på en læge gennem telefonen, men tilsyneladende kunne han ikke

finde frem til nogen. Duane begyndte at blive mistroisk m.h.t. dr. Stewards kvalifikationer og tog sin broder med hjem, idet de standsede undervejs for at spise morgenmad.

Nu kimede telefonen ustandselig med opkald fra massemedierne, nysgerrige og endelig også to opkald fra Steward, som tilsyneladende forsøgte at komme ind i sagen igen. Duane besluttede at "tage dampen af" ved at udsende en "dæk"-historie, gående ud på, at Travis var blevet ført til et hospital i Tucson.

Phoenix' medlemmer af APRO havde holdt hovedkvarteret underrettet, og Mrs. Lorenzen forespurgte på alle Tucsons hospitaler. Ingen, der svarede til beskrivelsen af Travis Walton, var blevet indlagt den morgen. Så kom hun til det resultat, at Travis efter al sandsynlighed opholdt sig i Duane Waltons hjem og ringede op dertil. En dame svarede, og så kom Duane Walton til telefonen. Mrs. Lorenzen præsenterede sig og APRO og fortalte Walton, at hans broders sag mindede om flere andre, de havde til undersøgelse, og at APRO ville gøre alt for at hjælpe dem. Duane svarede, at han mente, hans bror burde undersøges af en læge.

Mrs. Lorenzen forsikrede ham om, at det skulle der blive sørget for og ringede så til to læger, Joseph Saults og Howard Kandell, som stod i APRO's medlemskartotek. En af lægerne havde fri den dag, og hun efterlod en besked på hans telefonsvarer. Hun kom i forbindelse med den anden læge på hans klinik. Han ville være færdig kl. 15.30. Derpå ringede hun til Mr. Walton og gav ham navnene på de to læger og meddelte, at den ene i hvert fald ville komme hjem for at undersøge Travis kl. 15.30. Den anden læge lod høre fra sig, kort efter hun havde talt med Wa1ton. Hun satte ham ind i sagen, og han indvilligede i at kontakte den anden læge, så de kunne arrangere et besøg hos familien Walton den samme eftermiddag. Disse tidspunkter er vigtige, fordi Mr. Steward senere fortalte pressen, at han havde interviewet Wa1tons (brødrene) i 2 timer. Duane Walton hævdede, at han og hans bror kun var hos Steward 15-20 minutter kort efter kl. 09.30. Det tager en halv time at køre fra Westward Ho hotellet, hvor Steward har sit kontor, til Duane Waltons hjem, og ud fra den betragtning, at det tog mindst ½ time at spise morgenmad, ville Walton brødrene ikke have været i stand til at komme hjem før kl. 12.15, dersom de, således som Steward hævder, var blevet to timer hos ham.

Hvordan det end forholder sig - så havde Mrs. Lorenzen den første telefonkontakt med Duane kl. 10.45, hvilket tyder på, at Duane Waltons version er den rigtige.

Før Travis kom tilbage igen, gik Spauldings udtalelser til pressen ud på, at "Ground Saucer Watch" gruppen for alvor betragtede sagen som ægte. Han sagde også, at prøver, han havde udført på selve stedet, havde udvist en høj grad af restmagnetisme. (Citat fra bladet Phoenix Gazette, 10. november 1975).

For at tage det kronologisk, blev Mrs. Lorenzen kontaktet af avisen National Enquirer midt på dagen den 11. Man spurgte om hendes opfattelse af sagen, og hun sagde, at indtil nu betragtede APRO den Som værende pålidelig. Hun var også af den mening, at Travis Waltons fysiske og psykiske tilstand var sådan, at

han ikke kunne stilles over for pressen, og at han burde holdes væk fra den. Selv om man fra APRO kunne tilbyde eksperthjælp til at udføre nødvendige prøver, kunne man ikke påtage sig det økonomiske ansvar med hotelophold og andre udgifter. Enquirers repræsentant indvilligede i at tage sig af denne side af sagen, og Travis og Duane Walton flyttede ind pa et hotel i Phoenix om onsdagen.

Torsdag den 13. november kørte Mr. Lorenzen til Phoenix, hvor han mødte dr. James Harder (APRO's efterforskningsleder) på flyvepladsen og de to fortsatte sammen til hotellet, hvor de mødte Walton brødrene og National Enquirers mandskab. På det tidspunkt blev der foretaget blod- og urinundersøgelser på et laboratorium i Phoenix. Dr. Harder brugte også hypnose for at lindre den anspændthed, Travis led under. Den unge mand var yderst oprevet og synligt anspændt.

Senere møder mellem Travis og både Mr. og Mrs. Lorenzen samt andre medlemmer af den lokale stab viste en tydelig bedring, skønt han stadig blev oprevet, når man berørte emnet, den tabte tid, som han ikke selv husker noget om.

Travis Walton er af natur en rolig ung mand, intelligent og i stand til at formulere sig, men ikke tilbøjelig til uopfordret at give oplysninger.

Slagsmålet begynder

To nye historier i bladet *"Phoenix Gazette"* den 12. og 15. november tjener til at belyse situationen en smule. Kendt som den lokale ("dal") ekspert i UFOer (Phoenix ligger i en dal omgivet af bjerge) er Bill Spaulding blevet citeret for at have sagt, at der var *"nogle huller"* i Travis' historie, men det fremgår ikke af historien, hvad disse huller er.
Han siger også, at *"Duane anklagede ham for at være negativ efter at GSW havde udspurgt ham om et par af hullerne i historien"*. Han er også blevet citeret for at have sagt: *"Det, der står pa spil, er videnskabens indstilling over for den samlede UFO-problematik. Før nogen kan sige, dette er fup, dette er fakta, må de rigtige, relevante videnskabelige prøver udføres. Jeg - om nogen - kunne (ønske, at dette ville resultere i noget positivt, men den eneste måde, det kan blive gjort på, er ved at kompetente videnskabelige personer udfører videnskabelige prøver."* Den 13. beklagede Spaulding (som stadig fik oceaner af spalteplads i pressen) det forhold, at Duane Walton afslog at tillade Travis at tale med Dr. Hynek fra *Center for UFO Studies*. Spaulding påstod, at Duane fra begyndelsen var gået med til et sådant møde, men så ændrede sin indstilling. *"Det er for galt"*, citerer "Gazette" Spaulding for at have sagt: *"Vi afslører denne historie i dag."*

Duane Walton forsvarede sin bror varmt og sagde, at Spaulding aldrig havde interviewet hans bror, og kaldte i øvrigt Spaulding for *"en mand der søgte publicity og jagtede efter berømmelse"*.

I en anden "Gazette"-historie på side A-2 om lørdagen den 15. november fortalte "dr." Steward i et "specialinterview" at Travis Waltons historie "*helt igen-*

nem er en and", og i den næste sætning *"han havde hallucinationer efter et trip, formodentlig på LSD"*. Steward hævdede, at han tilbragte 2 timer sammen med Duane og Travis på sit kontor, og at *"de forlangte lægehjælp og at de forlangte det gratis"*. Han sagde også, at han mente, de andre 6 vidner *"havde rottet sig sammen og narret løgnedetektoren"*. *"Men de kan ikke snyde hypnose"*, sagde han.

I mellemtiden besluttede Mr. Hal Starr, som er APRO's public relation chef, at interviewe Steward i APRO's radioprogram: "UFO Report", og han satte sig i forbindelse med Steward for at arrangere et interview. Steward var meget samarbejdsvillig og meddelsom, indtil man kom til at diskutere hans medicinske baggrund og/eller erfaring, såvel som hans uddannelse. Så blev hans udtalelser mere svævende. Da man gik ham nærmere på klingen, fortalte han, at hans eksamen var fra California Western University i Santa Ana i Californien. Da et check i fortegningslister på Universitetet i Arizona viste, at der ikke var noget godkendt universitet af det navn, henvendte Mrs. Lorenzen sig til den lokale medarbejder i Californien, Albert Vogeler, og bad ham tage et check på det universitet. Han rapporterede tilbage, at California Western University rådede over 6-8 lokaler i en kontorbygning i Santa Ana. Det havde intet eget område, ingen årbog og påstår at være en aflægger af det nu nedlagte universitet: U. S. International University i San Diego. California Western er for nuværende kun to år gammelt, påstår at have 12 fakulteter og 1000 studerende. Det kalder sig "a tutorial University", (noget i retning af et vejledende universitet o.a.), - en euferisme, et finere ord for en brevskole, og talsmænd derfra vil ikke diskutere anerkendelser og bliver irriterede, når de bliver spurgt.

Normal personlighedsopbygning

Under APRO's auspicier har to anerkendte læger, begge dr. med., undersøgt Travis Walton, og et anerkendt medicinsk laboratorium har foretaget blod- og urinprøveundersøgelser (på blod og den første vandladning efter at Travis var dukket op igen, tirsdag den 13. november), og der fandtes absolut ingen spor efter narkotikabrug.

Et par andre vigtige ting: Der blev gjort meget ud af, at Duane nægtede at lade Travis polygraf-teste. De dukkede ikke op til den aftalte tid og på det aftalte sted, fordi pressen havde lagt en belejring om Duanes hjem og bogstavelig talt havde slået sig ned ved bygningen, hvor prøven skulle foretages, og Duane syntes ikke, hans bror var klar til at møde pressen. Denne hans bedømmelse blev senere bekræftet af 3 psykiatere; en af dem var Dr. Jean Rosenbaum fra Durango i Colorado, som sagde, at en polygraf-test på det tidspunkt ville have været meningsløs. Polygrafen måler spændinger, stress -- IKKE LØGNE -- og Travis Walton var i en meget anspændt tilstand gennem de to uger, der fulgte efter hans hårde prøvelse.

Siden da har Dr. Harold A. Cahn, fysiolog og APRO's konsulent i parapsykologi, foretaget Rorschach's Prøve (blækklatprøven, giver oplysning om personligheden o.a.) og hans rapport, som ligger hos APRO, viste, at Travis Walton ikke er meget modtagelig for suggestion, og at han har en ganske normal personlighedsopbygning. En MMPI prøve (Minnesota Multiphasic Personality Inventory = en personlighedsdiagnostisk test, opbygget af en række spørgsmål, som patienten besvarer skriftligt o.a.), som blev foretaget af Lamont McConnell, magister i psykologi, siger: normal, uden afvigelser, som kunne pege mod psykose (sindsforvirring, sindssyge).

Polygraftests den 7. februar 1976

Inden for UFO-forskning kræver omstændighederne, at mange rygter og detaljer må forfølges for at få en sag helt klarlagt.

Oplysninger og rygter, såvel positive som negative, må gennemgås, for at deres værd kan fastslås. Skønt dette er tidsrøvende, synes der ikke at være noget alternativ, for falske rygter kan fordreje hele billedet, hvis de ikke undersøges. F.eks. lagde NICAP's (National Investigations Committee on Aerial Phenomena) blad, UFO Investigator, megen vægt på en udtalelse tillagt sheriffen i Navajo området, Arizona, - det område i hvilket Walton bortførelsen påstås at have fundet sted - da bladet afviste sagen.

Dr. William Bicket videregav til NICAP det rygte, at Travis Walton havde ringet til værten for et radio "talkshow" før sin bortførelse og frivilligt havde tilbudt at være med i udsendelsen, men var blevet afvist som en skør kugle... Det påstås, at han efter hændelsen skulle have ringet til værten og sagt: *"Nå, hvem var det så, der var en skør kugle?"*

Dr. Bicket fortalte APRO, at historien ikke var blevet givet ham af sheriffen, men af Ken Coplan, der er vicesherif. APRO satte sig i forbindelse med Ken Coplan for at få at vide, hvem den påståede "talkshow" vært var og for at få undersøgt sagen ved kilden, men Coplan nægtede nogensinde at have fremsat en sådan udtalelse til Dr. Bicket eller nogen som helst anden.

Overbetjent Roma, som tog telefonen, da APRO ringede til sheriffens kontor, blev spurgt om rygtet, og han meddelte kategorisk, at det var det rene vrøvl.

Det er sikkert relevant, at Coplan for nogen tid tilbage var blevet citeret i pressen for at have sagt, at hans chef, sherif Gillespie, ikke troede på Walton historien -- ikke desto mindre skal Gillespie, selv om han indtog en neutral holdning over for pressen, rent privat til venner og bekendte have sagt, at han tror på Walton.

Den 8. februar 1976 blev Duane og Travis Walton i Phoenix, Arizona, interviewet af Dr. Harold Cahn, APRO's konsulent i parapsykologi og fysiologi og af Dr. Leo Sprinkle, APRO's konsulent i psykologi. Duane og Travis gennemgik også en polygraf-test, som blev ledet af George J. Pfeiffer fra Ezell Polygraf Institute, der er statsautoriseret i staten Arizona. Mr. Pfeiffer har tidligere været ansat i

politiet og har mange års erfaring fra tjenesten, og tillige er han en erfaren leder - autoriseret - af polygraf-tests.
Dr. Cahn tog initiativ til prøverne og valgte Ezell Institute. På dette tidspunkt gennemgik Dr. Sprinkle resultaterne fra Rorschach prøverne og MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) prøverne og gav APRO sin vurdering. Både Duane og Travis Walton blev polygraf-testet. De sagen vedkommende spørgsmål til Travis og hans svar er som følger:

1. *Var du UFO-entusiast før den 5. november 1975?*
   Svar: Nej
2. *Har du siden 1. november 1975 brugt nogen form for ulovlig narkotika?*
   Svar: Nej.
3. *Har du været sandfærdig over for Mr. Lorenzen m.h.t. beretningen om din UFO-oplevelse?*
   Svar: Ja.
4. *Blev du ramt af en blågrøn stråle om aftenen den 5. november 1975?*
   Svar: Ja.
5. *Er det tilnærmelsesvis kun 2 timer, du kan erindre fra din UFO-oplevelse?*
   Svar: Ja.
6. *Fandt du dig selv liggende på et bord i et fremmed værelse?*
   Svar: Ja.
7. *Så du 3 fremmede skabninger i værelset?*
   Svar: Ja.
8. *Stak du hovedet sammen med andre for at tave et fupnummer med denne sag?*
   Svar: Nej.
9. *Har du været rimelig nøjagtig i din beskrivelse af din oplevelse?*
   Svar: Ja.

Dr. Sprinkle gav APRO sin mening om sagen:

Hans indtryk af Travis Walton sagen er, at den er god, fordi så forskelligartede elementer er involveret, - antallet af vidner til UFO-hændelsen, polygrafundersøgelserne vedrørende oplevelsen de havde haft, o.s.v.

Travis Walton selv er et overbevisende vidne. Han diskuterer stilfærdigt sin oplevelse i udramatiske vendinger - han forsøger at være omhyggelig og korrekt, når han svarer på spørgsmål. Oplysningerne fra Rorschach- og MMPI-prøverne, blodprøverne samt udtalelser af lederen af polygraf-testen peger alle mod samme konklusion.

Travis walton er uforstående (rådvild) over for en del af sin oplevelse, men han gør ikke noget forsøg på at gruble over den eller forklare den.

Resultaterne af Rorschach- og MMPI-prøverne viser en ganske normal person, som kender sig selv og som har en tendens til at være kritisk overfor, hvad andre siger, og en tilbøjelighed til at analysere og være omhyggelig med sine egne kommentarer.

Sprinkle's indtryk af Travis Walton er, - taget i betragtning at han er en ung mand, der ikke er særligt højt uddannet, at han er en omhyggelig iagttager på enhver mulig måde.

APRO's vurdering af Walton (som kategorisk nægter radio show rygtet) er, at han af naturen er genert og ikke tilbøjelig til at søge at tiltrække sig opmærksomhed. Skønt han gentagne gange i pressen er blevet omtalt som en "UFO-entusiast" eller en der studerer UFOer, er dette ikke blevet bekræftet af APRO's undersøgelser. APRO's resultat er, at han har en sund nysgerrighed over for mange ting, inklusive UFOer, men han har aldrig købt en bog om emnet eller være tilknyttet nogen UFO-organisation, - faktisk vidste han slet ikke, at der fandtes sådanne organisationer.

Travis' mor testes

Mandag den 22. marts 1976 tog Mrs. Mary Kellett, mor til Travis Walton, fra sit hjem i Snowflake, Arizona, til Phoenix for at lade sig underkaste en polygrafundersøgelse i et forsøg på at kaste lys over nogle punkter med hensyn til hendes påståede rolle i sønnens mystiske oplevelse. Pressen skrev for eksempel, at hun og Travis var "hårdkogte ufologer" før hændelsen.

Også Philip Klass havde til APRO berettet om to forskellige rygter om Mrs. Kellett, som - hvis de blev dokumenteret - ville kaste en del tvivl over sagen: (1) Da Mrs. Kellett oplyst om hændelsen med Travis' forsvinden, var hun rolig og fattet og havde svaret med ordene: *"Jeg er aldeles ikke overrasket"* eller noget i den retning. (2) Politichef Flake fra Snowflake var taget ud til Mrs. Kellett for at overbringe hende en meddelelse mandag aften. Hun var kommet udenfor for at tale med ham og inviterede ham ikke indenfor, hvilket fører til mistanke om, at Travis befandt sig inde i huset på dette tidspunkt, adskillige timer før han ifølge rapporten skulle have været hjemme.

De oplysninger, APRO har fremskaffet om pkt. (1), går ud på, at Mrs. Kellett blev underrettet af Ken Coplan og Mike Rogers kl. 01.00 eller 01.30 torsdag morgen den 6. november 1975 (Kilde: Mike Rogers og Mrs. Kellett). Mike Rogers havde ført ordet. Mrs. Kelletts umiddelbare reaktion var at bede Mike om at gentage referatet af hændelsen mindst to gange, før hun kunne fatte meningen med det, han stod og sagde. Hendes næste reaktion var: *"Hvorfor mit barn?"*

Mrs. Kellett siger, at egenhændig opfostring af seks børn har lært hende ikke at blive panikslagen i nødsituationer.

Mrs. Kellett erindrede ikke noget besøg af politichef Flake om mandagen den 10. og siger, at hun ikke ved nogen lejlighed har nægtet Flake adgang til sit hus. Duane Walton husker, at Flake kom forbi Kelletts tirsdag morgen (den 11.) ved 01-tiden. Duane stod udenfor og tappede benzin fra en vens lastbil til brug for sin egen bil, for at kunne køre tilbage til Phoenix (Travis var inde i huset på det tidspunkt), da der ikke var nogen servicestationer åbne på den tid af døgnet. Bekym-

ret over Travis' helbred havde Duane besluttet at køre ham til Phoenix så hurtigt som muligt for at få ham under lægebehandling. I hvert fald talte Flake kort med Duane og genoptog så sin rute. Disse spørgsmål og andre er behandlet i polygraftesten.

Rapporten fra George J. Pfeifer Jr., "Associated Polygraphers", i Phoenix, lyder som følger:

"Det blev ved et interview før undersøgelsen fastslået, at hun (Mrs. Kellett, o.a.) ikke var under nogen form for medicinsk behandling, ikke havde indtaget opkvikkende midler, og at hun generelt set var i tilfredsstillende fysisk og mentaltilstand til at lade sig underkaste undersøgelsen.

Inden undersøgelsen lavede man en 'Kendte løgne-test', hvor de vildledende svar blev konstateret. Disse blev anvendt som vejleder for undersøgelsen. Spørgsmålsformuleringen blev opdelt i 2 grupper, relevant/irrelevant. Hertil anvendtes en 'Stoelting Stress Monitor, Model 22600' (dvs. et apparat, der kan måle følelsesmæssige forandringer hos undersøgelsespersonen, o.a.).

Alle spørgsmål blev gennemgået med hende. Hun indvilligede i at besvare dem alle og underskrev de dertil hørende juridiske dokumenter.

De mest relevante spørgsmål og svar er som følger:

(3) *Deltog De på noget tidspunkt i en sammensværgelse sammen med Travis eller nogen anden person med det formå løgnagtigt at foregive, at Travis var forsvundet?*
Svar: Nej.

(4) *Var De dybt involveret i UFO-spørgsmålet, før Travis forsvandt?*
Svar: Nej.

(6) *Vidste De egentlig i tiden mellem den 6. og 10. November 1975, hvor Travis befandt sig?*
Svar: Nej.

(7) *Fortalte De i denne periode til nogen, at det ikke ville overraske Dem, hvis Travis var blevet bortført af en flyvende tallerken?*
Svar: Nej.

(9) *Har De nogensinde læst en bog om flyvende tallerkner?*
Svar: Nej.

(10) *Blev De underrettet om Travis' forsvinden af kun to mennesker, Mike Rogers og Ken Coplan - og ingen andre?*
Svar: Ja.

Undersøgelse B.

(B) *Fortæller De altid sandheden i vigtige spørgsmål?*
Svar: Ja.

(C) *Diskuterede De nogensinde flyvende tallerkner med sherif Gillespie før den 5. november 1975?*
Svar: Nej.

(D) *Har De ved nogen lejlighed nægtet politibetjent Stanford Flake adgang til Deres hjem?*
Svar: Nej.

(E) *Ville De lyve for at komme Travis til hjælp i denne sag?*
Svar: Nej.

(G) *Skjulte De Travis for offentligheden mellem den 5. Og den 11. november 1975?*
Svar: Nej.

(I) *Tror De på, at Travis taler sandhed i denne sag?*
Svar: Ja.

(J) *Har De nogensinde selv set en flyvende tallerken?*
Svar: Nej.

Efter en omhyggelig analyse af polygrammerne og en sammenligning af polygrafkurverne med 'Det Kendte Løgne-mønster' er det denne undersøgelsesleders opfattelse, at Mrs. Mary H. Kellett har besvaret alle spørgsmål sandfærdigt, i overensstemmelse med hendes viden og overbevisning."

George J. Pfeifer, Jr.
undersøgelsesleder.

APRO's konklusion

Alle hovedpersonerne, der har været indblandet i Travis Waltons oplevelse, samt de seks vidner til den første hændelse, har ladet sig underkaste polygrafiske undersøgelser. APRO finder, at for at afslutte denne sag skulle de enkeltpersoner, hvis vidneforklaring ikke stemmer overens med den af Mrs. Kellett, Travis og Duane Walton samt de øvrige seks vidner afgivne forklaring, ligesom disse frivilligt lade sig underkaste en polygraf-undersøgelse for at fastslå deres rolle i sagen. Disse enkeltpersoner omfatter sherif Gillespie, Stanford Flake, Ken Coplan, Bill Spaulding, Lester Steward og Philip Klass. APRO vil med glæde betale omkostningerne og afventer blot deltagernes accept.

APRO er af den opfattelse, at Travis Walton sagen er en af de mest betydningsfulde og interessante i UFO-fænomenets historie og at den derfor har krav på, at alle unøjagtigheder, der måtte opstå under oplysningernes vandring fra vidner til forsker, bliver berigtiget.

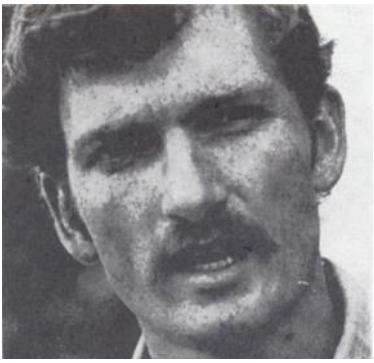

Travis Walton

To af vidnerne, Mike Rogers og Dwane Smith, har her tegnet den svævende UFO.

Dwane Smith

Kenneth Peterson

Allen Davis

Mike Rogers

John Goulette

Travis Walton udpeger, hvor UFOen befandt sig. (Bemærk brændestabelen).

Foto fra et tv-interview, The Unexplained. Fra venstre studievært Leonard Nimroy, Travis Walton og APRPs leder Jim Lorenzen.

Sheriff Marlin Gillespie.

Eksperter udspørger Travis Walton i midten, til venstre Dr. Jean Rosenbaum, til højre Dr. Jamer Harder.

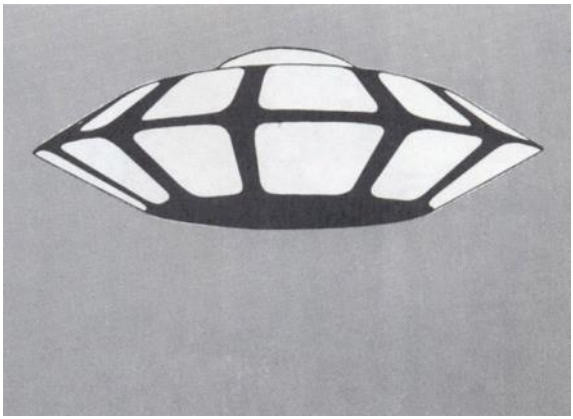

Objektet der bortførte Travis Walton er her tegnet udfra beskrivelserne, de øvrige vidner afgav.

Et af væsnerne, her tegnet af Mike Rogers efter Travis Waltons beskrivelse.

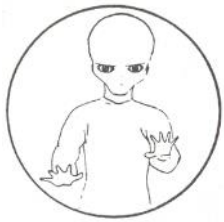

Kapitel 2

Afsløringer

Den ”ufo-bortførelse”, som Travis Walton påstår fandt sted den 5. november 1975 i Apache Sitgraves National Forest, Arizona, er svindel, og at seks andre unge skovhuggere hævder, at de så den påståede hændelse, er ikke sandt. APRO (Aerial Phenomena Research Organization), en stor ufo-organisation med hovedkvarter i Tuscon, og bladet ”National Enquirer” har længe haft kendskab til de beviser, der er på, at tilfældet er svindel. Disse beviser er blevet hemmeligholdt over for APRO’s medlemmer og offentligheden. Travis gennemgik nemlig en løgnedetektortest den 15. november, og han dumpede!

Denne første løgnedetektortest blev foretaget på hotel Sheraton i Scottsdale om eftermiddagen den 15. november. Undersøgelsen blev arrangeret af L.J. Lorenzen, APRO’s internationale leder. Undersøgelsen blev betalt af ”National Enquirer”. Løgnedetektortesten den 15. november, hvor Travis Walton fejlede, blev foretaget af John J. McCarthy leder af Arizona Polygraph Laboratory i Phoenix. McCarthy, som har praktiseret i *næsten 20 år*, har fået sin uddannelse på hærens polygraf-skole i Fort Gordon, en polygraf-skole, der anses for at være den bedste i USA. McCarthy er medlem af American Polygraph Association og har haft tilladelse til at praktisere i staten Illinois siden 1964. (I Arizona kræves ikke polygraf-undersøgere for at foretage en polygraftest, og lovgivningen på dette område er i denne stat meget svævende). Kort efter testen fortalte McCarthy Paul Jenkins fra ”National Enqiurer” og APRO’s undersøgelsesleder dr. James A. Harder, at han havde afsløret en ”kæmpe svindel”, og ifølge McCarthy, ringede Harder til Lorenzen fra APRO og fortalte om resultaterne. McCarthy har fortalt mig, at da Duane Walton hørte konklusionen på testen, blev han rasende på polygraf-undersøgeren.

”National Enquirer” bad McCarthy om at sende en formel udformet rapport til John Cathcart ved bladets hovedredaktion i Lantana i Florida, og McCarthy fik besked på ikke at røbe, han havde testet Travis Walton. I sin formelt udsendte rapport dateret den 16. november, berettede McCarthy, at hans diagrammer antydede, at Travis Walton *”forsøgte på at udføre et svindelnummer, og at han ikke havde været ombord i et rumfartøj”*. Den erfarne og klart tænkende McCarthy fortalte, at han havde opdaget, at Travis Walton havde gjort et velovervejet forsøg på at fordreje sit åndedrætsmønster i et forsøg på at narre polygraf-undersøgeren.

I ”National Enquirer” var der den 16. december 1975 en stort opsat artikel om Travis Walton sagen. Men den løgnedetektortest, McCarthy foretog med Travis Walton, blev *ikke nævnt*.

I ”APRO Bulletin” november 1975 bragtes en omfattende artikel om Travis Walton sagen inklusiv en rapport om de ting, der var kommet frem under den løgnedetektortest, der blev foretaget den 15. november, hvor Travis ”dumpede”; men *selve testen blev ikke nævnt*.
Der er ret gode beviser, som jeg personligt har undersøgt, på, at McCarthy undersøgte Travis Walton den 15. november 1975, og at Walton ikke klarede denne test. Disse beviser er som følger:

1) En tilladelse til at foretage en polygraftest dateret den 15. november 1975 og underskrevet af Travis Walton, heri giver han McCarthy lov til at foretage testen.
2) Den rapport McCarthy skrev den 16. november til ”National Enquirer”, hvori han konkluderer, at ufo-hændelsen er svindel.
3) ”National Enquirer” har en kvittering for ”Travis Walton sagen” udfærdiget af McCarthys selskab og dateret den 14. januar 1976.
4) En aftale om at udføre testen forsynet med en skriftlig rapport til ”National Enqiurer” underskrevet af Paul Jenkins og Jeff Wells. (Disse er dog dateret den 15. februar 1975, hvilket er en trykfejl).

Kriminalitet

Den 15. marts 1976 fortalte McCarthy mig under et telefoninterview, at Walton i en privat samtale forud for den formelle test indrømmede, at han og en ven engang var blevet arresteret for at stjæle lønningschecks, forfalske underskrifterne og indløse checkene.

Detaljerne i McCarthys oplysninger blev bekræftet, da jeg ringede til Navajo Countys domstol i Holbrook den 10. maj 1976. Fuldmægtig Leona Downing fortalte mig efter at have undersøgt sagen i arkivet, *at Travis Walton og Charles Rogers den 5. maj 1971 erklærede sig skyldige i simpelt tyveri og dokumentfalsk*. (Charles Rogers er en yngre bror til Michael Rogers, som senere blev indblandet i ufo-sagen).

Sagen blev rejst efter et tyveri af nogle blanke checks fra Western Molding Co. i Snowflake, hvor Charles Rogers arbejdede, og hvor Travis Walton tidligere havde været ansat på deltid. De stjålne checks blev udfyldt med et opdigtet navn. Direktøren for selskabet Robert W. Gonsalves’ underskrift blev forfalsket, hvorefter checkene blev indløst.
Den 10. maj 1971, efter de to unge mænd havde indvilliget i at betale pengene tilbage, fik Charles Rogers og Travis Walton en betinget dom med en prøvetid på to år. Under sådanne omstændigheder, forklarede Mrs. Downing mig, er der en bestemmelse i lovgivningen i Arizona, der siger, at hvis de dømte udstår prøvetiden på tilfredsstillende måde, kan de vende tilbage til domstolen og få renset deres straffeattest. Mrs. Downing fortalte videre, at Travis Walton og Charles Ro-

gers den 3. august 1973 benyttede sig af denne bestemmelse og fik med tilbagevirkende kraft deres ”skyldig” ændret til et ”ikke skyldig”.

Ugyldig test

McCarthy fortalte mig også, at under samtalerne forud for testen den 15. november 1975 fortalte Travis Walton ham, at han tidligere havde brugt ”pot” (marihuana), ”speed” (amfetamin) og LSD. Hvilken betydning, dette har, fremgår snart.

Knap tre måneder efter, Travis fejlede ved McCarthys løgnedetektortest, gennemgik han en anden test, hvis resultat blev offentliggjort overalt, da han tilsyneladende ”bestod” med glans. Testen blev arrangeret af APRO og foretaget af George J. Pfeifer, *der kun havde to års erfaring*.

Pfeifer havde opgivet sin egen praksis i januar 1976 for at arbejde for Tom Ezell & Associated i Phoenix. Kort tid efter undersøgelsen af Walton besluttede Pfeifer sig til igen at drive egen praksis.

Da jeg første gang talte med Tom Ezell om den test, der blev foretaget med Walton den 13. marts 1976, forklarede han mig, at han ikke var i byen, da testen b1ev foretaget, og at APRO havde truffet aftalen direkte med Pfeifer. Ezell fortalte mig, at da han vendte tilbage til Phoenix og diskuterede Waltons test med Pfeifer, erfarede han, at APRO og Walton havde fortalt Pfeifer, hvilke spørgsmål, de ønskede, han skulle stille, og at Pfeifer havde indvilliget. Eze1l, som selv har praktiseret i fem år, fortalte, at han ønskede at bore dybere i sagen og undersøge Waltons diagrammer.

Da jeg næste gang talte med Ezell den 22. marts 1976, fortalte han mig: *”Ifølge hans (Pfeifers) rapport, dikterede Travis de spørgsmål, som han ønskede stillet.”* Ezell forklarede, og bekræftede senere i et brev den 29. marts, at det er fuldstændig korrekt, at en undersøgelses sponsor (APRO) kan tilkendegive hvilke områder, der skal undersøges. Men Ezell fremhævede, at en polygrafundersøger burde bruge sin erfaring og ekspertise på at få specifikke spørgsmål at stille. ”Da spørgsmålene til denne test blev dikteret, burde den betragtes som værende ugyldig”, skrev Ezell. Men det mest betydende sagde Ezell efter at have undersøgt Travis Waltons diagrammer: *”Den reaktion, der er at læse ud af diagrammerne, kan efter min mening ikke tydes. Man er ikke i stand til at se om han (Travis) siger sandheden, eller om han lyver.”* Ezell gentog denne vurdering i sit brev den 29. marts. Pfeifer indrømmede, at Travis selv medbragte de spørgsmål, han gerne ville have stillet. Da jeg spurgte Pfeifer, om det var den normale procedure, sagde han, at det var det. Men da jeg fortalte, at jeg havde talt med en anden polygrafundersøger, som sagde, at det ikke var normalt, svarede Pfeifer: *”Ah, jeg kunne ikke lide at sige nej. For det var jo ikke en helt almindelig situation.”* Da jeg spurgte: *”Hvorfor ikke?”* svarede Pfeifer: *”Tja, hvor tit påstår folk, at de er blevet samlet op af en ufo?”*

I løbet af vores samtale den 27. april afslørede Pfeifer et endnu ”mærkeligere” aspekt i Travis Waltons test. Han fortalte, at da APRO’s Lorenzen ringede for at arrangere testen, bad han om, at det kun var *Duane Walton*, der blev testet. Der blev ikke nævnt noget om, at Travis skulle være tilstede eller testes, fortalte Pfeifer endvidere. *Først da Pfeifer havde udført testen på Duane om eftermiddagen den 7. februar og fortalte APRO’s Lorenzen, at Duane havde bestået, spurgte Lorenzen Pfeifer, om han også ville teste Travis Walton.*

Var Travis UFO fan?

Der er udførligt bevis på, at Travis Walton ved testen den 7. februar i det mindste fortalte en usandhed, som Pfeifer ikke registrerede.

Det var et spørgsmål, som Travis havde insisteret på at blive stillet, og som Pfeifer (i henhold til aftalen) havde diskuteret med Travis før testen for at kunne være sikker på at have forstået det rigtigt, så han kunne svare på det med et klart ”ja” eller ”nej”.

Spørqsmålet lød: *”Var du ’ufo-entusiast’ før den 5. november 1.975?”*

Travis svarede: *”Nej”* og Pfeifer mente, at Travis troede, han talte sandt.

I følge McCarthys samtale med Travis forud for testen, indrømmede denne, at han, hans bror Duane og deres mor Mrs. Kellett ofte havde talt om det at komme med en ufo. Dette fik McCarthy til at stille følgende spørgsmål i den formelle undersøgelse den 15. november: *”Har du tidligere tænkt på at komme ud at flyve med en ufo?”* Travis svarede: *”Ja.*” Af polygrafdiagrammet kunne det ses, at Travis talte sandt.

Der er stærke beviser fra andre kilder, som det ikke kan formodes er forudindtagede mod Travis Wa1ton, på, at Waltonfamilien havde en intens og gammel interesse for ufoer før den 5. november 1975.

For eksempel:

Dr. Howard Kandell, medlem af APRO, var en af de to læger, der undersøgte Travis den 11. november, da han dukkede op. Under et telefoninterview med dr. Kandell den 25. april spurgte jeg ham, om enten Travis eller Duane ved undersøgelsen den 11. november havde udtalt sig, om de tidligere havde været interesseret i ufoer. Dr, Kandell svarede:

”De indrømmede frivilligt, at Travis så at sige var ’ufo-fan’. Han havde udtalt, at hvis han nogensinde så en, ville han meget gerne ombord.”

Dr. Jean Rosenbaum, psykiater fra Durango, Colorado, rejste til Phoenix nogle dage efter, at Travis var dukket op. Dr. Jarnes Harder fra APRO var til stede under interviewet. Ved et telefoninterview den 26. april spurgte jeg dr. Rosenbaum, om Travis under hans interview havde nævnt noget om, at han tidligere var interesseret i ufoer. Dr. Rosenbaum svarede:

”Alle i familien påstod, at de havde set dem (ufoer)... Han havde været stærkt optaget af det næsten hele livet... Så han fortalte sin mor lige før hændelsen, at

hvis han nogensinde blev bortført af en ufo, skulle hun ikke være bange, fordi han så havde det godt."

Duane Walton blev om aftenen den 8. november 1975, mens Travis stadig var "savnet", interviewet sammen med Mike Rogers.

Interviewet blev foretaget af Fred Sy1vanus, leder af Arizonas Regionale UFO-project og medlem af Ground Saucer Watch (GSW). Interviewet blev optaget på bånd, og jeg har fået en kopi. Ved dette interview fortalte Duane Walton, at han og Travis ofte havde diskuteret, hvor stor mulighed der var for at få en tur med en ufo. Hvis en af dem fik en sådan chance, skulle han forsøge at få ufoen til at hente den anden også, så de kunne deles om oplevelsen. Her er nøjagtig, hvad Duane sagde:

"Travis og jeg diskuterede tit og ofte dette meget længe, og vi sagde begge, at vi øjeblikkelig ville så tæt ind under objektet (ufoen) som muligt... Var chancen der, skulle alle midler bruges, koste hvad det ville, dog måtte livet ikke bruges som indsats. Var en af os så uheldig ikke at komme med, skulle ham, der kom med, forsøge at overbevise fartøjets besætning om, at de skulle vende om og hente den anden. Han gjorde akkurat, som vi havde aftalt og sprang direkte ind under objektet, og han fik sin belønning."

Tidligere i Sylvanus' interview sagde Duane:

"Jeg så noget, der var identisk med det, de (Mike Rogers og de øvrige i sjakket) beskrev, i næsten 30 minutter og ved fuld dagslys. Det var for omkring 12 år siden og kl. 13.00, begivenheden fandt sted ca. 13 km fra stedet her (stedet for den påståede bortførelse af Travis Walton). Og det fulgte mig rundt i disse skove i omkring 30 minutter og højst 60 m fra mig."

Da jeg imidlertid interviewede Duane Walton pr. telefon den 23. april 1976, spurgte jeg ham om, hvornåar han og Travis begyndte at interessere sig for ufoer, og Duane svarede: *"Omkring den 11. november 1975."*

Der er en del andre uoverensstemmelser mellem Duane Waltons svar på mine spørgsmål og kendsgerningerne.

For eksempel:

Klass: *Har Travis nogensinde været i alvorlig konflikt med loven?*

D. Walton: *Nej! Alle har vel været ude i et eller andet i deres ungdom, selv jeg.*

Klass: *Men du har ikke kendskab til, at han har været i alvorlig konflikt med loven, måske bortset fra at være arresteret for at køre for stærkt?*

D. Walton: *Eller en trafikforseelse eller bøde. Min bror er ikke kriminel, hvis det er det, De forsøger at antyde… Jeg kan huske to tilfælde, hvor han har været tilbageholdt for ikke at betale en færdselsbøde.*

Duane var helt sikkert klar over det tilfælde, der fandt sted mindre end to år tidligere, hvor Travis tilstod sig skyldig i simpelt tyveri og dokumentfalsk.

Ifølge McCarthy var Duane Walton tilstede, da han fremlagde resultaterne af den test, han havde foretaget på Travis, og Duane var meget fortørnet over resultaterne. Den følgende samtale med Duane fandt sted under vores telefoninterview

den 23. april:

Klass: *Hvornår gennemgik Travis sin første polygraf- eller løgnedetektortest?*

D. Walton: *Jeg ved det ikke. Det har jeg ikke den fjerneste ide om. Jeg ved, at han og jeg gennemgik en for nylig. Det var for seks uger maske to måneder siden.*

Klass: *Blev han underkastet nogen polygraftest tidligere end den?*

D. Walton: *Det har jeg overhovedet ingen anelse om. Jeg ved det virkelig ikke.*

Klass: *Godt, du var sammen med ham de første dage efter han vendte tilbage.*

D. Walton: *Jep.*

Klass: *Blev han underkastet en polygraftest i den uge?*

D. Walton: *Jeg ved det ikke. Jeg mener selv, jeg var sammen med ham hele tiden, men jeg har jo arbejde, så der var tider på dagen, hvor jeg måtte af sted.*

Klass: *Var du sammen med ham, da han blev interviewet af James Harder og "National Enquirer"?*

D. Walton: *Ja, jeg var tilstede, da doktoren (Harder) foretog en hypnotisk regression.*

Klass: *Blev der foretaget en polygraftest dengang eller i tiden der omkring?*

D. Walton: *Jeg ved det ikke hr.*

Under mit interview af Duane spurgte jeg ham, om enten han eller Travis havde sagt til Pfeifer, hvilke spørgsmål de ønskede, han skulle stille under deres løgnedetektortest:

Klass: *Hvem udformede de spørgsmål, der blev stillet? Havde du eller Travis nogen indflydelse på udformningen af spørgsmålene?*

D. Walton: *Det ville da være underligt, ville det ikke? Nej, hr. som svar på det spørgsmål, nej.*

Duane Waltons svar på mine spørgsmål har stor betydning for vurderingen af, hvilken værdi man kan tillægge den polygraftest, Pfeifer foretog på Travis og Duane Walton. Under Duanes test spurgte Pfeifer ham om følgende: *"Ville du lyve, hvis det kunne hjælpe Travis?"* Duane svarede: *"Nej."* **Pfeifer fandt intet i diagrammets kurver, der antydede, at Duane ikke fortalte sandheden.**

Angående den polygraftest de seks unge skovhuggere gennemgik, blev det fortalt, at fem ud af seks klarede den. Resultatet for ham, der ikke klarede den, Allen Dalis, blev betegnet som "ikke overbevisende". Testen blev foretaget af C.E. Gilson, en mand med fem års erfaring og ansat ved Arizonas Kontor for Offentlig Sikkerhed. Testen blev foretaget den 10. november på et tidspunkt, hvor Travis Walton havde været savnet i fem dage, og der blandt politiet i Navajo County var en stærk mistanke om, at Travis var offer for en forbrydelse, hans kolleger havde begået. Af den grund drejede **tre** af de **fire** relevante spørgsmål, som Gilson stillede under testen, **sig ene og alene om de unge skovhuggere havde dræbt eller kvæstet Travis. Naturligvis kunne de alle i fuld overensstemmelse med sandheden svare "nej" til de tre spørgsmål.**

Ved et interview den 20. maj sagde Gilson: *"Det var vores helt klare mål at få opklaret, om der var begået en forbrydelse eller ej."*

Gilson sagde, at det ene spørgsmål om ufoen var tilføjet efter anmodning fra sherif Marlin Gillespie. En smule bagklog fortalte Gilson mig den 20. april: *"Det ene spørgsmål gør ikke, at testen kan bruges som bekræftelse på, at det var et ufo -tilfælde. Jeg ville ønske, at folk herude ville indse dette, men det nytter ikke, de vil ikke engang høre på dig.."* Dette eneste spørgsmål vedrørende ufoer var: *"Er det sandheden, når du fortæller, at du så en ufo sidste onsdag, den dag Travis Walton forsvandt?"* BEMÆRK, AT DER HVERKEN BLEV SPURGT, OM DE SÅ TRAVIS BLIVE "ZAPPET" AF EN UFO, ELLER OM DE VIRKELIG TROEDE PÅ, AT TRAVIS BLEV BORTFØRT AF EN UFO.

Ofte bliver himmellegemer ved misfortolkninger antaget for at være ufoer. På det tidspunkt, hvor Travis Walton tilfældet fandt sted, var planeten Jupiter meget tydelig på himlen tidligt på aftenen og var synlig til kl. 18.15. Dette er ikke for at antyde, at Rogers og hans sjak troede, at Travis blev "zappet" af Jupiter. Men hvis de alle stod sammen om en arrangeret svindel, måtte de nødvendigvis alle svare "ja" til dette eneste ufo-relaterede spørgsmål uden nogen synlige tegn på, at de ikke talte sandt.

Vidneudsagnene fra Mike Rogers og de fem øvrige fra hans sjak syntes at bevise ufo-bortførelsesberetningen, da disse fem vidner tilsyneladende ikke havde noget motiv til at lave en sådan historie, ud over et muligt venskab med Travis. *Men en undersøgelse afslører, at der var et motiv, endda et særdeles økonomisk motiv for dem alle til at samarbejde om et svindelnummer.*

Økonomisk motiv

I foråret 1974 udbød den amerikanske skovstyrelse en udtynding af et 500 hektar stort område i Turkey Springs i Apache-Sitgreaves statsskovene i licitation. Der indkom tre tilbud: $ 71.512, $ 44.567 og $ 34.989. Det laveste tilbud kom fra Mike Rogers. Hans tilbud var på under det halve af det højeste og 27 % lavere end det mellernste og altså på kun ca. $ 70 pr. ha. Hvis Rogers havde undervurderet arbejdets omfang, ville både han og hans sjak lide økonomisk tab.

Der blev indgået kontrakt om, at arbejdet skulle være udført på 200 arbejdsdage, d.v.s. eksklusiv vejrligsdage og vinteren, hvor det var umuligt at arbejde. Selvom kontrakten blev underskrevet den 26. juni 1974, kom arbejdet ikke i gang før en måned senere -- den 7. august -- hvor Rogers ifølge Maurice Marchbanks fra skovstyrelsen i Springfield i Arizona, endelig fik samlet sit sjak og påbegyndt arbejdet. Det var blot et varsel om, hvad der senere ville komme.

I sommeren 1975 stod det klart, at Rogers virkelig havde undervurderet arbejdet, og at han var fanget af sin fast-pris kontrakt. Han bad skovstyrelsen om en forlængelse, og fik en -- på 84 dage., Den nye frist var til den *10. november 1975*. Men til gengæld for denne forlængelse *måtte Rogers gå med til en nedsættelse af betalingen på $ 2,50 pr. ha for alt arbejde udført efter den i kontrakten oprindelig nævnte frist*.

Rogers' økonomiske situation var tilligemed forværret af, at man hos skovstyrelsen havde den politik kun at udbetale 90 % af det i kontrakten aftalte, så kontraktindehaverne kunne betale deres ansatte, *de sidste 10 % blev tilbageholdt, til arbejdet var udført*.

Da det blev den 10. november og fristen udløb, stod det klart, at Rogers end ikke kunne indfri den forlængede frist.

I interviewet med Sylvanus, optaget på bånd den 8. november, nævnte Rogers, at *"Vi er langt bagud med arbejdet. Faktisk udløber fristen på mandag. Vi har ikke lavet noget siden i onsdags på grund af denne tingest. Og derfor bliver der heller ikke lavet noget. Jeg håber, at de (skovstyrelsen) vil tage hensyn til dette (UFO) problem."* **Uden denne "tilfældige" ufo-hændelse var en ny forlængelse det eneste Rogers kunne håbe på, men han var ikke økonomisk i stand til yderligere en nedsættelse af prisen**.

Mere alvorlig var, at vinteren nærmede sig, og dårligt vejr ville bevirke, at Rogers ikke kunne fuldføre arbejdet, før det blev forår. Derfor ville skovstyrelsen tilbageholde 10% af betalingen. *Rogers og hans sjak stod over for en stadig mere trist økonomisk situation, eftersom deadline den 10. november kom nærmere*.

Så den 20. oktober 1975 sendte NBC-TV et to timers specialprogram: "The UFO Incident" ("UFO-hændelsen"). Denne dramatiske Hollywood-producerede film var en beretning om Betty Hill, som påstår, at hun og hendes afdøde mand, Barney, i 1961 blev taget ombord i et ufo og underkastet nogle fysiske undersøgelser.

Dr. Rosenbaum siger, at Travis fortalte ham, at han så dette TV-program. Det ville også være underligt, hvis han ikke havde set det, når man tænker på den megen omtale og Travis' tidligere ufo-interesse. Travis benægtede dog dette i et brev offentliggjort for nylig, han skriver: *"Jeg har ikke TV og så ikke den udsendelse. Jeg ved også, at nogle af de andre (fra sjakket) heller ikke så den."* Selvom kun en fra sjakket havde set udsendelsen, ville vedkommende sandsynligvis have diskuteret den med Travis, da han jo var ufo-interesseret.

Hvis en ufo kunne bortføre Hills i New Hampshire, hvorfor skulle en ufo så ikke kunne bortføre en skovhugger i Arizona? Efter en så alvorlig hændelse ville det være naturligt for de andre i sjakket at nægte at vende tilbage for at arbejde i området. Rogers kunne nu hævde, at han af grunde, der var uden for hans kontrol, ikke var i stand til at opfylde kontrakten. Hvis skovstyrelsen indvilligede, kunne Rogers få de 10% af betalingen, der var holdt tilbage, og sjakket behøvede ikke at vente til det følgende forår med at få alle deres penge.

Travis ville være det mest logiske "offer". *Hans ofte ytrede ønske om at få en tur i en ufo kunne forklare hans tilsyneladende tåbelige handling ved at springe ind under ufoen. Og hans kendskab til ufologi i forhold til de andre i sjakket, ville gøre det lettere for ham at sammenbrygge en historie om de oplevelser, han havde ombord i ufoen.*

Man kunne i forvejen have lagt planer om det påtænkte skjulested, måske en hytte, der ikke blev brugt om vinteren. Travis' mor boede dengang i et lille hus på

Gibson ranchen ikke langt fra Turkey Springs området, hvor sjakket arbejdede. De to timer, der gik fra den påståede hændelse fandt sted, og til den blev meldt til undersherif Ellison i Heber, gav Travis den nødvendige tid til at begive sig til det udvalgte skjulested. (Det er måske bare tilfældigt, men dagen efter ufo-hændelsen besluttede Mrs. Kellett sig til at forlade huset på Gibson ranchen og tage hjem til sit hus i Snowflake. På den måde undgik man, at politiet kom til huset på Gibson ranchen.)

Ifølge en af beretningerne tog Duane hver nat ud til det sted, hvor hændelsen fandt sted, i håb om at være der når Travis kom tilbage. En anden mulig forklaring på disse natlige besøg er, at Duane bragte proviant ud til Travis' skjulested.

Den 18. november 1975 skrev Rogers til skovstyrelsen for at informere den om, at han ikke kunne indfri sin del af kontrakten på grund af ufo-hændelsen, *"som forårsagede, at jeg mistede mit mandskab, og som vil gøre det svært for mig at få det tilbage til arbejdsområdet."* Skovstyrelsen gav det resterende arbejde frit og gav et andet firma kontrakt på det, hvorefter Rogers fik de penge, der havde været tilbageholdt.

Den reaktion, der sporedes hos Travis Waltons familie, da de fik at vide, han var blevet "zappet" og bortført af en ufo, giver et godt fingerpeg om, hvorvidt de virkelig troede på historien. Hvis familien virkelig troede, at noget sådant var sket, måtte de være klar over, at de måske aldrig så Travis i live. Sent om natten tog en del politifolk med Rogers og nogle fra sjakket tilbage til "ufo-stedet" for at lede efter Travis. Kort efter midnat blev man enige om at fortælle Travis' mor, hvad der var sket. Hun boede, som tidligere nævnt i et lille hus på Gibson ranchen ikke langt derfra. Rogers, som vidste, hvor Mrs. Kellett boede, og undersherif Ken Coplan fra Holbrook tog hen til Mrs. Kellett for at fortælle hende de chokerende nyheder, om hvad der sandsynligvis var sket med Travis.

Coplan gav en beskrivelse af hændelsesforløbet under et telefoninterview den 5. januar: *"Da Rogers fortalte moderen, hvad der var sket, blev hun ikke særligt overrasket. Hun begyndte hverken at græde eller blive hysterisk."* I stedet for begyndte Mrs. Kellett at fortælle om ufo-observationer, hun og Duane tidligere havde haft. En anden mulig forklaring på, at Mrs. Kellett tog så afslappet på det hele, er måske, at Travis, ifølge hvad han tidligere har fortalt dr. Rosenbaum, havde fortalt hende, at hvis han nogensinde blev bortført af en ufo, skulle hun ikke blive bange, fordi han ville vende uskadt tilbage.

Mrs. Kellett syntes, at hun burde fortælle, hvad der var sket til sin datter Mrs. Grant Neff, som bar i Taylor nær Snowflake. Men da der ikke var telefon i huset på Gibson ranchen, fik hun Rogers og Coplan til at køre sig til Mrs. Neffs hjem, så hun kunne fortælle hende de frygtelige nyheder om ufo-bortførelsen. Coplan gav følgende beskrivelse af hændelsesforløbet:

"Mrs. Kellett vækkede sin datter og sagde: 'Travis er borte.' Datteren spurgte: 'Hvor tog han hen?', hvorpå Mrs. Kellett ganske roligt svarede: 'En flyvende tallerken tog ham.' Derefter ringede Mrs. Kellett til Duane i Phoenix for at fortællle ham det."

Den 6. november tag et større eftersøgningshold ud for at lede efter Travis eller de sørgelige rester af ham. Mrs. Kellett og Duane, som var ankommet fra Phoenix, tog med eftersøgningsholdet. Ifølge undersherif Coplan var det Mrs. Kellett, der senere på dagen med følgende begrundelse foreslog, at man indstillede eftersøgningen: *"Det har intet formål at fortsætte eftersøgningen… Jeg tror ikke, han er på denne jord."* Dette blev bekræftet af sheriffen for Navajo County, Marlin Gillespie, ved et interview den 15. marts. Da eftersøgningsholdet var ved at forlade stedet, sagde Duane, at han ville fortsætte, alene. Coplan sagde, at Duane kom med en bemærkning om, at han ville blive "*fordi de (ufoer) altid bringer dem (ofrene) tilbage til det samme sted."* **Dette lader antyde, at Duane havde et godt kendskab til andre ufo-bortførelsestilfælde**.

Duane og Travis havde haft et meget nært forhold. Mrs. Kelletts to ulykkelige ægteskaber havde bevirket, at familien stod uden en far, og Duane fortalte mig, at den rolle havde han overtaget. Hvis Duane havde ret i, at ufoen ville bringe Travis tilbage, kunne Travis både være blindet og alvorligt forbrændt af den intense stråle, der efter sigende havde ramt ham -- HVIS HÆNDELSEN FANDT STED.

Ved det interview med Fred Sylvanus, der blev optaget på bånd den 8. november -- på et tidspunkt hvor Travis endnu var "savnet" -- **var Duane meget rolig og selvsikker**. Et sted i interviewet sagde Duane uopfordret: *"Jeg tror ikke, han er kommet til skade eller anden måde kvæstet. Han kommer tilbage før eller senere, når de er blevet færdige med det de vil."* Duanes rolige optræden den 8. november står i meget stærk kontrast til den ængstelse han udviste, da Travis senere vendte tilbage i forvirret sindstilstand.

Interviewet den 8. november fortsatte som følger:

Sylvanus: *Du mener, at han vender tilbage?*
D. WaIton: *Helt sikkert. Jeg nærer overhovedet ingen frygt for ham.* ***Lidt ærgerlig fordi jeg ikke er i stand til at opleve det samme.*** *Det er alt.*
Sylvanus: *Du føler, at du savner ham, og at han vil vende tilbage?*
D. WaIton: *Han er ikke savnet. Han ved, hvor han er, og jeg ved, hvor han er.*
Sylvanus: *Ved du, hvor han er?*
D. WaIton: *I det store og hele ja, han er ikke i skovene. De tog ham med, fordi de nu engang tager folk med for at gennemgå nogle undersøgelser.*
Sylvanus: *Ja så, hvor mener du han er?*
D. Walton: *Ikke på denne jord.*
(Senere i interviewet.)
SyIvanus: *Du ved, at han vil vende tilbage?*
D. Walton: *Helt sikkert. Det er bare et spørgsmål om tid. De slår ikke folk ihjel....*
Sylvanus: *Du mener, at han bliver fundet?*
D. WaIton: *Jep"han vil blive fundet, og hvis han ikke vender tilbage, er det frivilligt, han ønsker at blive...*

Størstedelen af Sylvanus' interview var med Mike Rogers, som for eksempel fortalte om det, der gik forud for den påståede ufo-hændelse. Under det timelange interview gav Rogers en meget detaljeret beskrivelse af ufoens konstruktion og omtalte flere gange dens skønhed. Rogers fortalte også, hvordan Travis blev ramt af den kraftige lysstråle fra ufoen, og hvordan han "fløj" gennem luften med armene strakt ud til siden.

Men på intet tidspunkt under det timelange interview udtrykte Rogers nogen bekymring, om Travis enten var blevet kvæstet eller dræbt, da han blev ramt, eller om han nogensinde igen så sin ven og medarbejder i live.

En mulig forklaring på Rogers' og familiemedlemmernes reaktion er, at de vidste, at hændelsen var et svindelnummer, og Travis snarere var i sikkerhed i sit jordiske skjul end ombord i et udenjordisk rumfartøj, som kunne føre ham til en fjern verden, hvor fra han måske aldrig vendte tilbage.

Mislykket plan

Der er god grund til at antage, at Travis Walton ikke fulgte den oprindeligt lagte "plan" for svindelnummeret. Den 6. november om aftenen, da den første eftersøgning blev iværksat, bad Mrs. Kellett om, at eftersøgningen blev indstillet, på grund af, at Travis "ikke var på denne jord". Politifolkene, der havde mistanke om, at det hele var svindel, var ikke kede af at opfylde dette ønske.

Duane har fortalt mig, at han to dage senere, lørdag den 8. november kørte til Holbrook for at opsøge sherif Gillespie, som han skarpt havde kritiseret for den fejlslagne eftersøgning. (Husk lige, at eftersøgningen blev stoppet efter anmodning fra Travis' mor.) En kostbar eftersøgning blev indledt søndag den 9. november og fortsatte den 10. november, og blev først stoppet nogle få timer før Travis dukkede op. Rogers og fem andre fra hans sjak tog også til Holbrook den 10. november for at blive underkastet en polygraftest af C.E. Gilson.

Mrs. Grant Neff har fortalt mig, at hun kort før midnat modtog en telefonopringning fra Travis, der sagde, han ringede fra en telefonboks på en servicestation i Heber, ca. 50 km vest for Snowflake og omkring 15 - 20 km fra det sted, hvor ufo-hændelsen efter sigende fandt sted. Mrs. Neff sagde, at hendes mand kørte til Mrs. Kelletts hus og hentede Duane, hvorefter de to mænd kørte ti1 Heber for at hente Travis.

De bragte ham ti1 Mrs. Ke11etts hus, hvorefter Mr. Neff kørte hjem, så hans kone kunne få bi1en og køre hen ti1 Mrs. Kelletts hjem og se sin bror.

Da jeg interviewede Mrs. Neff den 12. marts, forta1te hun mig, at hendes mand havde sagt, at de fandt Travis *"sammen-sunket på gulvet i en telefonboks."* Mrs. Neff brugte følgende ord ti1 beskrivelse af den tilstand, hun så Travis i den pågældende nat: *"Så chokeret, han var ude af balance... han var panikslagen, selv hans tale til os var anstrengt. Han var virkelig dybt chokeret."*

Alt dette blev bekræftet af, at der var andre tegn på, at Travis knapt nok vid-

ste, hvad der foregik omkring ham, da han ringede. Under et interview, der blev optaget på bånd af "National Enquirer" flere dage efter han dukkede op, sagde Travis: *"Jeg skyndte mig ind i den første telefonboks, jeg kom i nærheden af og ringede til* ***min mor****."* (Understregningen tilføjet). Der var hverken telefon i Mrs. Kelletts hus i Snowflake eller i huset på Gibson ranchen i bjergene.

Kort efter at Travis havde ringet til sin søster, fik sherif Gillespie et tip om, at en mand, der påstod, at han var Travis Walton, havde ringet til Mrs. Neff fra en telefonboks i Heber. Gillespie ringede til vicesherif Glen Flake i Snow-flake og bad ham komme i tøjet og køre ud til landevejen mod Heber og se efter Travis. Flake gjorde som han fik besked på, dog uden held. Så besluttede han sig til at køre til Mrs. Kelletts hus, hvortil han ankom kl. 02.00, fortalte han mig under et interview den 12. marts. Flake sagde, *"at der var tændt lys i huset, og at en fyr ude i gården var ved at suge benzin fra en bil ved hjælp af en hævert."* Betjenten stod ud af sin bil for at undersøge det nærmere og genkendte den unge mand som Duane Walton. Duane forklarede, at han havde besluttet sig til at tage til Phoenix med det samme for at passe sit arbejde, men han havde glemt at købe benzin til den fire timer lange tur. Så han sugede benzin fra sin svogers bil, da der ikke var nogen tankstationer, der havde åbent på den tid af natten. Flake forsøgte ikke at komme ind i Kelletts hus.Kun to dage tidligere havde Duanes kritik fået Navajo Countys politi til at iværksætte endnu en kostbar eftersøgning i et forsøg på at finde Travis. Og nu hvor Travis var fundet, gjorde Duane sig ikke den ulejlighed, at fortælle vicesherif Glen Flake, at Travis var dukket op og befandt sig inde i huset lige ved dem. *En mulig forklaring på dette er, at Duane ikke ønskede, at nogen uden for familien, og i særdeleshed ikke en politimand, skulle se Travis i hans "forvirrede sindstilstand".*

Under mit telefoninterview med Duane den 23. april, spurgte jeg, hvorfor han ikke fortalte vicesherif Flake, at Travis var vendt tilbage. Duane svarede: *"Det ragede ikke ham!"* Duane fortsatte med at forklare, at det eneste han tænkte på, var Travis' helbred og velvære, og at han ønskede, broderen fik medicinsk behandling.

Da jeg spurgte Duane, hvorfor han kørte til Phoenix for at få Travis under medicinsk behandling, fortalte han: *"Der er ingen doktor i Snowflake og med hensyn til, hvorfor jeg smuglede ham til Phoenix midt om natten -- fordi de snæversynede bønder (i Snowflake) er farlige..... Der er ingen doktor der, og grunden til jeg tog ham med til Phoenix midt om natten var, at få ham under medicinsk behandling."*

Det viste sig, at Duane havde ret i, at der ikke var en læge i Snowflake. Men i byen Show Low kun 25 km syd for Snowflake havde en læge ved navn dr. Garver sin klinik. Hvis det vigtigste for Duane var, at få Travis under lægebehandling hurtigt, var det ikke nødvendigt at køre helt til Phoenix, med mindre Duane her havde sin familielæge, til hvem han nærede stor tillid. Da jeg spurgte om dette, svarede Duane: *"Nej. Ingen i min familie er syge, i hvert fald kun meget sjældent."*

Polygrafundersøgeren McCarthy fortalte mig, at før han foretog testen på Travis, talte han med Duane. McCarthy sagde, at under denne samtale understregede Duane, at Travis var en prægtig ung mand, og at han ikke TOG STOFFER. McCarthy sagde: *"En af de ting, han (Duane) fortalte igen og igen, var, at da han havde fået ham (Travis) hjem,* ***var det første han gjorde at tage tøjet af ham og undersøge hele hans krop****. Han fandt et mærke efter en nål ved højre albue, og han (Duane) vidste, at dette var noget fremmed for denne knægt, der aldrig havde taget noget (d.v.s. narkotika."*Men McCarthy fortalte endvidere, at da han senere interviewede Travis, sagde denne lige det modsatte af sin ældre bror og indrømmede at have taget både "pot" (marihuana), "speed" (amfetamin) og LSD. Den første person uden for Walton familien, der talte med Travis, efter han var vendt tilbage, var Lester H. Steward fra Phoenix, en hypnoseterapeut og sundhedsekspert. Dette møde var arrangeret gennem William Spaulding fra Ground Saucer Watch (GSW), en ufo-gruppe, som er lydhør over for den tanke, at udenjordiske besøgende kommer her i ufoer. Duane og Spaulding mødtes, mens Travis var "savnet", og Spaulding havde tilbudt at hjælpe, hvis Travis kom uskadt tilbage. Ifølge Duane ankom han og Travis til Phoenix kort efter k1. 06.00 den 11. november. Duane ringede til Spaulding, som igen ringede til Steward omkring kl. 07.00. Kort efter ringede Duane til Steward og aftalte at mødes med ham på hans kontor k1. 09.30.

Når man ser tilbage, ser det ud som om Duane oprindeligt troede, at "dr. Steward" var læge og derfor kunne behandle Travis medicinsk. Steward er ikke læge. Han er psykolog og hypnotisør, og har faet sit dr. phil. på en lille privat skole i det sydlige Californien. Kort efter Waltons ankom, opdagede Duane, at Steward ikke selv kunne udføre en medicinsk undersøgelse, og Duane gjorde det derfor klart overfor Steward, at Travis ikke var rede til at blive underkastet hypnotisk behandling. Steward var indforstået og ringede til en ven, der var dr. med. og psykiater, og bad ham gøre et forsøg på at arrangere nogle omfattende laboratorieundersøgelser. Men da sidstnævnte havde fået arrangeret det nødvendige, havde Waltons besluttet sig til at trække sig tilbage. Nok på grund af samtalen i Stewards kontor, havde Waltons opdaget, at denne hovedsagligt arbejdede med stofmisbrugere. Da Waltons ankom, bemærkede Steward, at *Travis virkede omtåget og forvirret. Steward fortalte mig i telefonen den 25. april, at Travis sad ganske roligt med hovedet hvilende på hænderne, mens Duane vedblivende fortalte, hvad der var sket Travis ombord i ufoen*. Steward sagde, at han i første omgang troede, at Travis' omtågede tilstand skyldtes hans traumatiske oplevelser ombord i ufoen.

Men som interviewet skred frem, blev det klart for Steward, at der var andre mulige forklaringer på Travis' tilstand, for Steward havde en første klasses erfaring med hvilke symptomer, der optræder hos narkomaner. Som tiden gik, forsvandt Travis' forvirrede og nedtrykte sindstilstand. Steward konkluderede, at hvis Travis' oprindelige tilstand skyldtes en traumatisk oplevelse ombord i ufoen, ville den have varet længere. Mere vigtigt er, at Steward *så et lille punktformet sår indvendigt på Travis' højre albue*.

Dette fik Steward til at mistænke Travis for at have taget LSD, måske i forbindelse med det beroligende middel, PCP, fortalte han mig. Selvom LSD normalt tages gennem munden, kan det indsprøjtet sammen med PCP have en kraftig hallucinerende effekt. Steward fortalte også, at virkningen normalt begynder at aftage 8 - 16 timer efter injektionen. Da Travis ankom til Stewards kontor, var der gået omkring ni timer siden han i "omtåget" tilstand havde ringet fra en telefonboks i Heber.

Det vides ikke, hvad der pludselig fik Waltons til at afbryde interviewet efter omkring fem kvarter i Stewards kontor. Det kan være, at Duane opdagede, at Steward mistænkte Travis for at have taget stoffer. Det kan også være, fordi Steward omtalte sin store erfaring med stofmisbrugere.

Senere den samme morgen (den 11. november) fik APRO's medarbejdere kontakt med Duane på hans bopæl. For at opfylde Duanes ønsker om at få Travis underkastet en medicinsk undersøgelse, ringede APRO til to læger, begge medlemmer af APRO for at bede dem undersøge Travis på Duanes bopæl. De to læger, dr. Howard Kandell og dr. Joseph Salts ankom omkring k1. 15.00, fortalte dr. Kandell mig under vores telefoninterview den 25. april.

Dr. Kande1l forta1te, at han medbragte en båndoptager og et fotografiapparat, men Duane forbød ham både at optage interviewet på bånd og at tage billeder af Traavis. Kandell fortalte mig, at Duane *"bad mig om at begrænse min undersøgelse til kun at se, om Travis var rask og ikke gå i detaljer med, hvad der var sket (ombord i ufoen). Det var svært at undersøge Travis uden at stille ham spørgsmål, og jeg stillede ham da også nogle, selvom jeg på det tidspunkt fik alt at vide om, hvad der var sket af hans bror (Duane)."* (fremhævelsen tilføjet).

Hvis vi formoder, at Travis var i en så "forvirret" sindstilstand, da han blev hentet i Heber, og at han forblev i denne omtågede tilstand indtil sent på morgenen den 11. november, er det underligt, at Duane kl. 15.00 den samme dag havde et så godt kendskab til, hvad der var sket ombord i ufoen. Og til trods for, at APRO's medarbejdere var lydhøre over for ufo-bortførelsesberetningen, *ville Duane endog ikke tillade APRO repræsentanterne at optage Travis' beretning om det påståede ufo-tilfælde*.

Dr. Kandell beskrev Travis' tilstand om eftermiddagen den 11. november som følger. *"Han lå der i sengen med rullegardinerne nede... og stirrede på loftet... Han udviste overhovedet ingen sindsbevægelse... Når der blev stillet et spørgsmål, svarede han behørigt... men han brugte ikke mange ord... hans optræden var som hos en person, der var forvirret og nedtrykt."* Som svar på et af mine spørgsmål indrømmede Kandell, at han ingen erfaring havde med stofmisbrugere, da han er pædiater (børnelæge).

Dr. Kandell fandt ingen fysiske skader eller forbrændinger, der kunne underbygge, at Travis kun seks dage tidligere var blevet "ramt" af en meget kraftig stråle fra en ufo. *Kandell fortalte mig, at han fandt et lille stiksår på indersiden af Travis' højre albue.*

Kandell sagde, at dette lille stik var meget lig med det, man ville se efter der

var taget en blodprøve. *"Jeg opdagede det ved min undersøgelse, og spurgte ham, om han vidste, hvordan han havde fået det, og han svarede 'nej', og sagde at han ikke havde set det før."* (Dette er i modstrid med McCarthys udtalelse om, at Duane sagde, at han havde opdaget det kort efter Travis' tilbagekomst, da han klædte ham af.)

Kandell sagde endvidere, at stikmærket ikke var lige over en stor vene. Da jeg spurgte ham om LSD indsprøjtet på det sted, hvor stikmærket var, ville have nogen virkning, svarede han: *"Ja, hvad enten det er sprøjtet ind i en vene eller bare et sted under huden, bliver det absorberet og har sin virkning. De fleste af de mennesker, der bruger narkotika, sprøjter det normalt ind i en vene på grund af den øjeblikkelige virkning. Hvis man sprøjter det ind i en muskel eller under huden, opnår man den samme virkning, men bare forsinket."*

Da jeg spurgte Kandell, om han havde nævnt dette stikmærke ved albuen i sin officielle rapport til APRO, svarede han: *"Ja, det var nævnt i min rapport."* MEN APRO HAR ALDRIG I DERES OMTALE AF SAGEN NÆVNT TRAVIS WALTONS STIKMÆRKE. Men APRO har derimod fremhævet, at der ikke kunne være tale om nogen form for narkotikabrug, da en analyse af en urinprøve, taget lige efter Travis vendte tilbage, ikke viste nogen spor efter narkotika.

Jeg spurgte dr. Kandell, om denne "første" urinprøve var blevet taget, mens han var tilstede, så han kunne garantere, at den kom fra Travis. Kandell svarede: *"Duane gav mig et glas og sagde 'dette er fra Travis' første vandladning, efter han blev fundet'. Alt hvad jeg har, er hans (Duanes) ord for det."* Spaulding fra GSW fortalte mig, at han havde bedt Duane tage en urinprøve så tidligt som muligt, da der kunne være tale om, at der var narkotika indblandet. Hvis Travis' tilstand gav Duane anledning til at tro, at der var narkotika indblandet, kunne den urinprøve, han gav dr. Kandell lige så godt stamme fra Duane eller hans svoger. Dr. Kandell har fortalt mig, at det ikke er muligt at fastslå, om den oprindelige prøve kom fra Travis.

Dr. Kandell gjorde opmærksom pa en mærkelig ting ved den urinprøve, Duane kom med. Der manglede "acetone" i urinen. Lægen forklarede, at hvis en person ikke har faet føde i flere dage, begynder organismen at bruge af sit eget forråd for at overleve. Ved denne proces optræder acetone som et spildprodukt i urinen. På trods af, at Travis havde været "savnet" i over fem dage, viste laboratorieanalysen af den "første" indsamlede urinprøve ingen acetone i urinen. *Dette betyder, at urinprøven ikke kom fra en person, der ikke havde få et føde i fem dage.*

Det kan hævdes, at prøven kom fra Travis, og at han fik mad om bord i ufoen. Men i alle hans beretninger om den påståede oplevelse har Travis aldrig nævnt, at han fik mad, mens han var ved "bevidsthed". Det kan påstås, at han, mens han var bevidstløs, fik føde intravenøst, hvilket så kunne forklare stikmærket i hans højre albue. Men, som dr. Kandell bemærkede, var såret ikke over en stor vene, hvilket udelukker intravenøs madning.

Ifølge Steward er der ingen spor efter en LSD-injektion, hverken i blod-, urin-

eller spytprøver, 18 - 24 timer efter injektionen er foretaget. Da Waltons ankom til Stewards kontor, var Duane meget opsat på, at Travis skulle underkastes nogle laboratorieundersøgelser. Men senere på dagen, da dr. Kandell og dr. Salts ankom, ønskede Duane kun en almindelig helbredsundersøgelse. Det var først om eftermiddagen den 13. november, mere end 48 timer efter Travis var vendt tilbage, Duane kom op på dr. Kandells kontor med både en blodprøve og en urinprøve, som skulle sendes til laboratorieanalyse. Laboratorieanalysen af disse prøver viste ingen spor efter ulovlige stoffer.

Censur

Først da Travis var vel ankommet til Phoenix og uden for Navajo County politis retskreds, hvor man fra starten havde mistænkt det hele for at være svindel, kontaktede Duane sherifkontoret i Holbrook og fortalte, at hans bror var kommet tilbage. Først sagde Duane, at Travis var bragt til et unavngivet hospital i *Tucson* for at blive undersøgt. Derefter indrømmede Duane, at det var en løgn, han havde brugt for at undgå nyhedsmedierne. (På trods af det, var Travis villig til at mødes med "National Enquirer" flere gange inden for få dage) .

Ifølge sherif Gillespie ringede Duane først sent på eftermiddagen den 11. november og fortalte sandheden om, hvor Travis opholdt sig. Da jeg interviewede Gillespie den 15. marts, fortalte han mig om den dialog, der udspandt sig mellem ham og Duane: *"Jeg er nødt til, at tale med Travis, sagde jeg til, Duane, hvorefter denne svarede, 'men Travis er indisponibel.' Og jeg sagde, nå, nå, men du bliver nødt til, at få ham disponibel, så jeg kan tale med ham."* Til sidst indvilligede Duane, og Gillespie fik lov til at tale med Travis, og Gillespie fortalte, at han øjeblikkeligt kørte til Phoenix, hvortil han ankom samme aften.

Gillespie beskrev sit møde med Travis som følger: *"Da jeg ankom til huset, lå han (Travis) på en sofa i opholdsstuen. Han så ud til at være træt og talte meget sagte. Jeg talte med ham et stykke tid og stillede ham adskillige spørgsmål og fik ham til at gentage sin beretning for mig."* Da jeg spurgte sheriffen, om han havde optaget interviewet med Travis på bånd, svarede han: ***"Nej. De holdt stædigt på, at der ikke måtte være andre tilstede, ingen optagelse på bånd eller noget andet."*** En mulig grund, til at Duane holdt så kraftigt på dette, kan være, at det var første gang, Travis selv fortalte om sin påståede ufo-oplevelse, ellers var det Duane, der berettede. Travis havde ikke haft megen tid fra hans forvirrede tilstand ophørte til at lære beretningen. Gillespie fortalte mig, at han siden har noteret et vist antal forskelle i Travis' beretning, som han oprindeligt hørte den, og som han siden har læst om den i nyhedsmedierne.

Kort efter APRO fik kontakt med Walton-brødrene, blev "National Enquirer" varskoet. Bladet bad APRO om at arrangere en polygraftest, og APRO ringede til McCarthy. Bladet bad også APRO om at leje værelser på hotel Sheraton i Scottsdale for at holde Walton-brødrene fra de øvrige nyhedsmedier. Det var på Shera-

ton, McCarthy foretog den polygraftest, som Travis ikke klarede.

Udgaven af ”National Enquirer” den 16. december 1975 indeholdt en helsides artikel om Travis Walton sagen under følgende overskrift:

”5 vidner klarede løgnetest mens de påstod:

MAND FRA ARIZONA FANGET AF EN UFO”

Den kendsgerning, at den ”bortførte” var blevet udspurgt om den påståede hændelse af en virkelig erfaren polygrafundersøger, som havde konkluderet, at beretningen var løgn, blev ikke nævnt!

Den 21. februar 1976 blev Travis Walton og APRO’s L.J. Lorenzen interviewet i NBC-TV programmet ”The Unexplained” (”Det uforklarlige”). Udsendelseslederen, Leonard Nimoy, spurgte, efter at have omtalt hvor omhyggeligt APRO havde undersøgt sagen, Mr. Lorenzen, hvorfor han troede på Travis Waltons beretning. Lorenzen svarede:

”Jah, han er sandfærdig og bruger ikke stoffer. Vi har foretaget en psykologisk undersøgelse, og den viser, at han har en normal psykologisk profil.”

(Det er åbenbart ”normalt” at håbe på, at man bliver bortført af en ufo!!)

Februar 1976 udgaven af ”The A.P.R.O. Bulletin” (afleveret til postvæsenet i april) bragte en anden omtale af Travis Walton sagen. Den begyndte sådan: *”I overensstemmelse med vor politik skal vi forsøge at viderebringe så korrekte oplysninger som muligt til vore medlemmer, og fordi Travis Walton har været så venlig at give korrekte oplysninger, vil vi hermed rette nogle unøjagtigheder, som optræder i vor første omtale af hændelsen.”*

Disse rettelser omfatter sådanne ubetydeligheder som: *”Skillerummene glødede ikke, men var mørkt sølvfarvede... Væsenernes (ombord i ufoen) beklædning var ikke brun, snarere i en orange nuance, som Travis beskrev som en farve, der var svær at beskrive... Han blev ikke ført over i et andet fartøj, snarere ført ud i en indhegning, som Travis betegner som en ’hangar’, ned ad en lang lige gang og ind i et lille rum…”* Men hverken den løgnedetektortest, som blev udført af McCarthy den 15. november 1975, den som Travis Walton ikke klarede, eller stikmærket i hans højre albue blev omtalt. Som konklusion på artiklen var følgende vurdering:

”APRO’s rådgivende og administrerende personale mener, at Travis Walton sagen er en at de vigtigste og mest spændende i ufo-fænomenets historie.”

Det bør lige bemærkes, at APRO er en af de ældste ufo-organisationer i USA, og C. og J. Lorenzen er nogle af de mest erfarne ufo-forskere.

Dr. J. AlIen Hynek er en anden erfaren ufo-forsker, som har været aktiv i næsten 30 år, og som er leder af sit eget Center for UFO Studies. Sidst i marts 1976 besøgte Hynek Arizona for at foretage sin egen undersøgelse at Travis Walton

sagen. Han blev interviewet af pressen, og Associated Press bragte følgende historie:

Phoenix (AP) -- En af de førende nationale autoriteter inden for området uidentificerede flyvende objekter sagde i går, at der ingen beviser er på, at det er svindel, når den unge mand fra Arizona påstår, at han sidste år blev bortført af en ufo. Dr. J. Allen Hynek... siger, at han har interviewet Travis Walton, og han tror "ikke han forsøger sig med et svindelnummer". Han siger også, at Walton med held har gennemgået en løgnedetektortest for tre uger siden.

"Han har været offer for en del unødvendige og ubegrundede Anklager," siger Hynek. "Der synes kun at være meget lidt, der underbygger disse anklager mod ham…"

"Jeg ved stadig ikke om han blev bortført af en traditionel ufo," sagde Hynek i interviewet. "Sagen er endnu ikke afsluttet, så det spørgsmål står stadig åbent."

Hynek tilføjede: at han ville afvente, at Walton blev hypnotiseret, før han kom med en endelig konklusion.

Udfordringer

William Spaulding, leder at Ground Saucer Watch (GSW), blev på et tidlig tidspunkt mistænksom over for Waltons beretning, især efter den hændelse, der fandt sted på Stewards kontor. Den 15. november erklærede både Spaulding og Steward offentligt, at det hele var svindel, selvom ingen af dem kendte den dengang hemmeligholdte løgnedetektortest, som McCarthy foretog.

Jeg ønsker at udtrykke min påskønnelse over for Spaulding for den uvurderlige hjælp, han gav ved mine undersøgelser ved at skaffe en kopi af det bånd, der blev optaget under interviewet den 8. november og ved at skaffe kopier af de artikler, de lokale aviser bragte om sagen. For selv om Spaulding og jeg er uenige i det fundamentale i ufo-spørgsmålet, er vi dog enige om, at svindelnumre bør afsløres, da de kun skader "ufo-sagen".

NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena) skrev til deres medlemmer i den første rapport om Travis Walton-sagen, at der var grund til at være mistroiske, for sagen kunne meget vel være fup.

* * * * *

I marts 1976 udgaven af A.P.R.O. Bulletin var der endnu en artikel om Walton-sagen, denne gang var det Mrs. Kellett, der havde gennemgået og klaret en polygraftest udført af Pfeifer, der tidligere har foretaget en lignende test på Travis og Duane WaIton.

I konklusionen til artiklen henstilles der til, at *"de enkeltpersoner, hvis udsagn er i modstrid med det Mrs. Kellett, Travis og Duane Walton såvel som de seks individuelle vidner tidligere har fremlagt, bør lade sig underkaste en polygraftest, så deres rolle i denne sag kan fastslås. Disse enkeltpersoner er blandt andet she-*

rif Gillespie, Stanford Flake, Ken Coplan, Bill Spaulding, Lester Steward og Philip Klass. APRO vil med glæde betale disse undersøgelser og afventer deltagernes samtykke."

Den 9. juni, dagen efter jeg modtog marts udgaven, skrev jeg til Mr. & Mrs. Lorenzen. Efter at have udtrykt min medfølelse over Mr. Lorenzens nyligt overståede operation og citeret den ovenfor nævnte udfordring, skrev jeg:

"Jeg skynder mig at acceptere dette tilbud, og jeg stiller kun følgende betingelser: ***at min test skal udføres af en autoriseret polygrafundersøger med mindst 10 års erfaring -- hvilket sikrer hans kompetance****. Ellers overlader jeg valget af undersøger til Jer. Jeg vil med glæde lade mig underkaste testen i Washington D.C. området eller i Phoenix, hvis APRO dækker mine rejseomkostninger, ellers hvor somhelst I ønsker.*

Jeg anmoder om, men stiller det ikke som en betingelse for min test, at Jim Lorenzen indvilliger i at gennemgå en polygraftest udført af en autoriseret undersøger med mindst 10 års erfaring. Undersøgelser har vist, at der er en virkelig kvalificeret polygrafundersørger i Phoenix. Vedkommende er uddannet på den respekterede Army Fort Cordon skole, og har praktiseret i næsten 20 år. Han er mit valg til at udføre Jims test, så snart hans helbred tillader det.

Jeg håber at din accept vil komme lige så hurtigt som min, og at APRO vil offentliggøre dette korte brev i 'The APRO Bulletin' så medlemmerne kan blive informeret om min hurtige accept og min egen udfordring."

Med venlig hilsen

Philip J. Klass

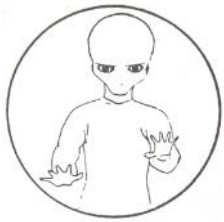

Efterskrift

I bogen *”Abducted! Confrontations with Beings from outer Space”* (1977) tager Coral og Jim Lorenzen til genmæle.

Polygraf-testen udført den 15. november 1975 af John McCarthy - en test som ifølge Klass blev hemmeligholdt af APRO, fordi den afslørede Travis WaIton som svindler - er efter APRO's mening fuldstændig værdiløs! For det første p.g.a. Travis’ oprevne tilstand, og for det andet p.g.a. de omstændigheder under hvilke testen blev udført. McCarthy brød med sin spørgeteknik nogle af de mest elementære regler for en polygraftest. Eksempelvis blev to vigtige spørgsmål stillet på en måde, der tvang Travis til at svare ud fra formodninger i stedet for ud fra erfaring. Spørgsmålene skal stilles, så de kan besvares med et ”ja” eller et ”nej” på grundlag af den pågældendes viden og erfaring. Allerede McCarthys første spørgsmål brød ifølge APRO denne regel.

McCarthy: *”Blev du taget om bord i et rumfartøj den 5. november?”*

Spørgsmålet tvang Travis til at spekulere, eftersom han ikke i sin hukommelse overhovedet havde de informationer, der var nødvendige for at kunne besvare spørgsmålet. Erfarne polygraf-testere ved, at denne situation frembringer den stresstype, der identificeres som ”bedrag”.

McCarthys næste spørgsmål var ikke bedre.

McCarthy: *”Befandt du dig om bord i et rumfartøj fra den 5. til den 10. november?”*

Travis har gentagne gange understreget, at han ikke ved, hvor han var i de fem dage, og at han ikke kan huske andet end omkring 2 timer af de fem dage. APRO mener, at Travis ville være ”dumpet” på disse to spørgsmål, uafhængigt af om han havde svaret ”ja” eller ”nej” - simpelthen p.g.a. spørgsmålenes karakter.

Travis' påståede check-bedrageri og eksperimenter med narkotika er sandt nok. APRO understreger dog kraftigt, at disse ting er et overstået kapitel, der hører til Travis' ”vilde ungdom”. Narkotikamisbruget var meget kortvarigt og fandt sted mindst to år før ”bortførelsen”.

Det røde ”injektionsmærke” på Travis' højre arm stammer efter APRO's opfattelse ikke fra en sprøjte (med narkotika), men kan lige så vel skyldes en torn eller splint, Travis har fået i armen under sit arbejde med at samle kvas. I det område,

hvor han arbejdede i november 1975, vokser der mange vrietorn-buske, og både Travis og de andre skovarbejdere har oplyst, at det var ganske almindeligt, at de af og til fik splinter eller torne i arme eller ben under arbejdet.

APRO kan heller ikke tilslutte sig Klass' endelige dom over sagen, som et svindelnummer planlagt af Rogers og Travis hjulpet af resten af mandskabet for at få brudt kontrakten med skovvæsnet. Kontrakten var ifølge Klass ved at ruinere Rogers. Rogers var bagud med kontraktens opfyldelse, fordi han samtidig var i gang med at opfylde tre andre kontrakter: Disse kontrakter blev opfyldt, og Rogers havde således fået sin betaling, hvorfor han ikke havde financielle problemer.

En af skovarbejderne, Dwayne Smith, havde kun arbejdet tre dage for Rogers og endnu ikke fået udbetalt sin første løn, da ufo-hændelsen fandt sted. Han kendte ikke de andre, der i øvrigt heller ikke kendte hinanden godt nok til at kunne planlægge og gennemføre et storstilet svindelnummer.

Et svindelnummer ville sandsynligvis ikke give dem gevinst - tværtimod, de risikerede at miste de sidste tre ugers løn, som ikke var udbetalt p.g.a. arbejdets forsinkelse.

Rogers har senere fyret de seks skovarbejdere og erstattet deres arbejdskraft med moderne maskiner. Mon de seks mænd ville tie med deres viden, nu hvor Rogers tjener store penge uden deres arbejdskraft?

Hvad siger andre til Klass' svindel-hypotese?

Maurice Marchbanks fra skovvæsnet: *"Det er noget sludder. Jeg kan ikke se, hvordan Rogers kunne have fordel af et svindelnummer."*

Sherif Gillespie: *"En samling personlige synspunkter og en uholdbar teori."*

Travis Waltons egen version af, hvad der skete den 5. november 1975 og derefter, kan man læse om i hans bog *"The Walton Experience"*, der udkom i 1978. Bogen er på 181 sider og indeholder illustrationer af Mike Rogers.

Jim og Coral Lorenzen har i skrivende stund endnu ikke svaret på Philip Klass' brev af 9. juni 1976, hvori han tilbyder at lade sig polygraf-teste, således som APRO opfordrede ham til i et nummer af *"The A.P.R.O. Bulletin"*.

Travis Walton sagen er et godt eksempel på, hvor kompliceret og følelsesbetonet ufologi kan være, og at konklusioner ikke altid drages på grundlag af hårde uigendrivelige facts, men også på tro og overbevisning. APRO og Klass repræsenterer to fløje, der ligger meget langt fra hinanden. Deres forskellige grundholdning medfører, at de hver især udvælger netop de data, som passer ind i deres eget kram og ignorerer uønskede data.

Hvem skal man så tro i denne spegede "retssag"? Forsvareren APRO eller

anklageren Klass? Måske skal sandheden findes ved at se bort fra de to alternativer: Travis blev bortført i en UFO, eller Travis og 6 andre skovarbejdere lavede et svindelnummer. Er det muligt, at hændelsen ikke er virkelig, men at den er blevet udviklet i personernes underbevidsthed - en drøm så stærk, at den opleves som sand?

SUFOI har ikke en facitliste til sagens mange spørgsmål og kan ikke ud fra de foreliggende oplysninger fremlægge en endelig konklusion. Læseren må her selv være ”nævning” i sagen og fælde dommen.

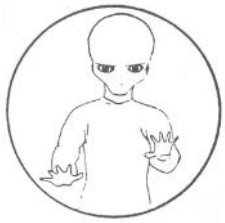

Anvendte kilder

UFO-NYT, 18. årgang nr. 4, juli/august 1976.

UFO-NYT, 19. årgang nr. 2, marts/april 1977.

The A.P.R.O. Bulletin, november 1975.

The A.P.R.O. Bulletin, december 1975.

The A.P.R.O. Bulletin, februar 1976.

The A.P.R.O. Bulletin, marts 1976.

”New Evidence that Travis Walton ’UFO Abduction’ is a Hoax”, Philip J. K1ass, Washington D.C., June 20, 1976.

”Abducted: Confrontations with Beings from outer Space”, Coral og Jim Lorenzen, Berkley Medallion Books, New York, 1977.

”The Encyclopedia of UFOs”, Ronald D. Story, Doub1eday & Company, New York 1980.

Personlig korrespondance, Philip J. K1ass/Kim Møller Hansen, 1982.

”... Travis stod lige under objektet i adskillige sekunder. Netop som han ville tage et skridt for at gå til højre rundt om brændestabelen, ramte en smal, funklende, grønblå lysstråle ham..!”

”...Rundt om ham stod tre væsener, alle hen ved 1,50 meter høje. De havde store øjne, var skaldede og havde små næser, munde og ører. De bar alle løstsiddende orange kedeldragter…”

”...Luften i værelset føltes tung og fugtig, og han havde besvær med at trække vejret. Han blev grebet af panik over sin situation og de sære skabninger, slog apparaturet væk fra brystet og langede ud efter væsenerne…”

”...Han gik gennem døren og drejede til venstre ned ad gangen og ind i et andet værelse, hvor der stod en stol med trykknapper på armlænene, og væggen syntes at være gennemsigtig…”

ISBN 87 87628 14 7